

Tineretul lumii

816 ...
Hunedoara-Deva

1

2

3

VĂ
PRE-
ZEN-
TĂM
PE
JAN
KO-
PEZI!

4

5

Privind fotografiile făcute de cineva care a devenit maestru în arta fotografierii, de multe ori nu știi pe loc pe care să o alegi ca cea mai bună: toate sînt originale, toate sînt executate cu mult simț artistic. Cele de mai sus se pot spune despre cele peste 30 de fotografii trimise la Concursul de fotografii al „Tineretului lumii” de cititorul nostru Jan Kopez, student la o școală superioară din Lodz (Polonia). Privirea atentă și pătrunzătoare a lui Jan Kopez a remarcat în mediul în care trăiește subiecte ce ar părea foarte simple la prima vedere, dar care sînt de fapt capabile să trezească cele mai mari emoții. Operele sale se caracterizează prin căutarea compozițiilor noi și originale. El caută să infățișeze aspecte din viață adesea întîlnite de noi, dar în fața cărora trecem fără a le acorda vreo atenție. Fotografiile lui Jan Kopez ne ajută să vedem aspectele „comune” ale vieții într-un mod nou și să le găsim sensul adevărat, uneori ascuns, dar profund. Credem că cititorilor noștri care se pasionează pentru arta fotografică le va face plăcere să cunoască modul de a fotografia al lui Jan Kopez și că le va fi de folos în munca lor.

1. Așteptare 2. Sîntem jignîți 3. A apărut reoista! 4. Olarul 5. „Mi-e foame!”

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.)
 Redactor-Șef: Sukhendu MAJUMDER (India)
 Membri: CHARVENET Paulette (Franța), CHEIKH Bara Lo (Senegal), JEUTNER Klaus (R. D. G.), KALLBERG Sture (Suedia), KHRAISHI Ibrahim (Iordania), LATORRE E. (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada).

ADRESE:

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI—Ungaria. — Redacția ediției în limba română: București. Piața Școlii nr. 1.

Tineretul lumii

Reoistă Internațională a tineretului publicată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă, și o dată la două luni: în arabă și suedeză.

DRAGI CITITORI DIN ROMANIA.

Deci doriți adresa ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor costului serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă în valoare de 1,50 lei. În cazul când solicitați și publicarea unui anunț în rubrica „prieteniilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii” valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex.: franceză, engleză, rusă etc.)

GEL DE-AL VII-LEA FESTIVAL, TEREN PENTRU O COLABORARE INTERNATIIONALĂ FOLOSITOARE ȘI CONCRETĂ

de CHRISTIAN ECHARD

Cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului se anunță ca o inițiativă deosebit de pozitivă, susceptibilă să favorizeze colaborarea mai apropiată a tineretului lumii, pentru pace și prietenie.

Sînt tot mai numeroși tinerii și organizațiile de tineret care, din toate regiunile lumii, salută cel de-al VII-lea Festival.

Tinerii și organizațiile lor vor fi deosebit de fericiți să se întâlnească la Viena, capitala unei țări neutre, al cărei guvern a acceptat să găzduiască festivalul.

Este fapt cert că în zilele noastre festivalurile au devenit manifestări tradiționale ale mișcării de tineret internaționale. Prin forma și caracterul lor, în care nu domină nici un fel de tendință politică, ideologică sau religioasă, festivalurile se

bucură de un prestigiu și de o influență în continuă creștere. Ele constituie un loc de întâlnire, de cunoaștere reciprocă, deschis tuturor. În lumea de astăzi, tinerii ale căror interese imediate și viitoare sînt legate de soluționarea problemelor ce despart lumea caută în mod firesc mijloace potrivite de a se întâlni și de a se cunoaște mai bine, trecînd peste orice prejudecăți. La aceasta contribuie în bună parte existența și activitatea rodnică a organizațiilor de tineret din toate țările și relațiile lor internaționale din ce în ce mai numeroase. Cu toate acestea, colaborarea, cunoașterea cu adevărat universală, este încă dificilă. Festivalul aduce un prim răspuns acestei probleme.

F.M.T.D., care este inițiatoarea festi-

sumar

Pag.

- 1 Cel de-al VII-lea Festival, teren pentru o colaborare internațională folositoare și concretă
- 2 Ce se crede despre cel de-al VII-lea Festival
- 4 Viena, orașul oltorului festival
- 7 Convoorbire cu delegația Republicii Arabe Unite
- 8 Tineri ca Violet și Sermeus nu sînt dect foarte puțini
- 10 Primăvară în sportul chinezesc
- 12 Tineretul Romîniei Populare
- 14 Experiențele nucleare sînt necesare? NU! Sînt oătălmătoare? Trebuie să înceteze? DA!
- 18 Note de călătorie: În India
- 20 Scrișori către redacție
- 21 Hydromede și Atomito își continuă convoorbirea
- 22 Cine vrea să corespundă cu noi?
- 23 Filatelle
- 24 Cîteva cuvinte despre...
- 25 Pagina Jocurilor distractive

COPERTA NOASTRĂ:

Tinerii lumii vor să strîngă de pe timpuri recolte bogate, nu cadavre!

(Urmare din pag. 1)

valorilor, s-a străduit în diferite ocazii să dezvolte relațiile, inițiativele comune ale organizațiilor internaționale și naționale de tineret. Pentru cel de-al VI-lea Festival F.M.T.D. a colaborat cu sute de organizații. Acționând astfel, eram totuși conștienți că mai subsistă încă multe diferențe. Acestea iau naștere din realitatea lumii de astăzi. Dar credem că tocmai această realitate necesită întâlniri, discuții.

Oare nu ne rămâne de ales decât sprijinirea soluțiilor de forță? Doar fiecare își poate închipui unde pot duce acestea în zilele noastre...

★

Cel de-al VI-lea Festival de la Moscova a demonstrat că întâlnirea și colaborarea sînt posibile și extrem de prielnice nu numai înțelegerii a ceea ce am putea numi problemele vieții internaționale, dar și dezvoltării unui adevărat umanism, respectului față de cultura celorlalte popoare, înfloririi tuturor calităților tineretului de astăzi. S-a spus mai de mult că festivalurile constituie, între altele, evenimentele culturale de prim-plan. Într-o perioadă cînd U.N.E.S.C.O. a pus în aplicare un proiect important închinat aprecierii reciproce a valorilor culturale ale Orientului și Occidentului, se poate crede că hotărîrea luată de organizatorii celui de-al VII-lea Festival de a rezerva acestui proiect o parte a programului merită să atragă atenția U.N.E.S.C.O., care a participat la cel de-al VI-lea Festival, ca și a tuturor organizațiilor internaționale de tineret.

Nu există, probabil, în toată lumea, nici o manifestare care să se poată compara cu festivalul în ce privește densitatea valorilor culturale ale Orientului și Occidentului.

În era atomică, în epoca cuceririi cosmosului, de ce nu s-ar uni diferitele organizații sau asociații de tineret din lume ce se străduiesc să dezvolte cunoașterea reciprocă și lupta pentru o știință în slujba vieții, a păcii, de ce nu s-ar asocia ele pentru a face din cel de-al VII-lea Festival cea mai mare manifestare a interesului ce-l poartă tineretul acestor noi cuceriri ale științei? Reprezentanților întregului tineret festivalul le oferă, prin întâlnirile pe profesii, pe interese, prin concursurile culturale, expozițiile și programul său sportiv, un loc unde să discute despre toate preocupările lor. Fiecare poate aduce o contribuție folositoare. La cel de-al VI-lea Festival au participat 22 de organizații internaționale. Ele au contribuit de multe ori la o parte a programului. Astfel au fost, de pildă, Federația internațională de filatelie, Comitetul de coordonare a șantiereelor internaționale de muncă voluntară de pe lângă U.N.E.S.C.O., Uniunea internațională a artelor, Organizația mondială a tinerilor esperanțiști, care au contribuit la sporirea interesului și la îmbunătățirea calității întâlnirilor, pentru o mai bună cunoaștere reciprocă.

F.M.T.D. și organizațiile sale membre participă la pregătirile pentru cel de-al VII-lea Festival, alături de zeci de alte organizații care au și început să se preocupe de a-i asigura succesul.

Totuși noi credem că ar fi bine să vedem asociindu-se și alte organizații internaționale ale căror responsabilități sînt importante și care au numeroase organizații membre ce iau parte la pregătiri.

În ultima sa sesiune, Comitetul Executiv al F.M.T.D. s-a adresat W.A.Y. (Adunării Mondiale a Tineretului), U.I.T.S. (Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist) și J.O.C. (Tineretului Muncitor Creștin), precum și tuturor organizațiilor internaționale, ale căror activități sînt legate de preocupările speciale ale tineretului, pentru a le propune să participe în aceeași calitate ca F.M.T.D. la pregătirile festivalului.

Tineretul și organizațiile sale doresc un răspuns favorabil la această propunere.

CE SE CREDE DESPRE

CEL DE-AL VII-LEA FESTIVAL

In lume au inceput pregătirile în vederea celui de-al VII-lea Festival Mondial. Despre acest eveniment important din viața internațională a tineretului numeroși cititori vorbesc în zărilor lor cu personalități influente din diferite mișcări, cu parlamentari, cu tineri.

Pretutindeni se manifestă mult interes pentru festivalurile noastre și aceasta este lesne de înțeles. Prin conținutul lor închinat păcii și prieteniei, festivalurile tineretului și studenților sînt oglindirea dorinței profunde a tineretului lumii.

Publicăm mai jos cîteva interviuri trimise de cititorii noștri.

...SĂ NE RESPECTĂM ȘI SĂ NE IUBIM UNII PE ALȚII

Adresez cele mai frumoase salutări tuturor tinerilor ce vor participa la festival, precum și aceluia care, din nefericire, nu vor putea fi prezenți.

Sper că toți participanții la festival vor profita de ocazie nu numai pentru a se cunoaște, ci și pentru a se înțelege și a se iubi și astfel să cultive spiritul prieteniei și al păcii între națiuni, fapt ce va avea ca rezultat prietenia veșnică în spiritul păcii.

Tineri studenți din lumea întreagă, viitorul vă aparține!

Trăiască tinerii studenți din lume!

RATU AMINAH HIDAJAT
vicepreședinte al Adunării
Constitutive a Republicii Indoneziene

PARTICIPANȚI OFICIALI

Correspondentul nostru din Republica Federală Germană a cerut lăcătușului Hermann Schmeltzinger să-și spună părerea despre cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Acesta a răspuns: „După părerea mea, organizația de tineret «Falken» (Șoimii) ar trebui să participe de data aceasta în mod oficial la Festivalul Mondial. Aceasta ar fi preferabil; astfel ar putea să reprezinte întreaga organizație a Tineretului Socialist German și să-și expună punctele de vedere. După părerea mea am putea merge la cel de-al VII-lea Festival. Regina-mamă a Belgiei nu s-a dus la Moscova pentru săptămîna Ceaikovski, de ce nu am merge și noi la Viena?”

— Ce așteptați de la cel de-al VII-lea Festival? a întrebat correspondentul nostru.

— Să permită stabilirea legăturilor și confruntarea ideilor reprezentative pentru diferitele organizații de tineret. De asemenea, el să fie manifestarea voinței comune împotriva primejdiei atomice.

— Ce părere aveți despre locul unde se va ține cel de-al VII-lea Festival? a fost întrebarea următoare.

— Viena este un loc de întâlnire neutru. Prin această vom putea reacționa împotriva zvonurilor după care asemenea întâlniri nu au loc decît în Răsărit. Atitudinea mai puțin rigidă a Austriei ar trebui să fie un exemplu bun pentru Republica Federală Germană.

TOATE POPOARELE SĂ SE ÎMPRIETENEASCĂ

De fiecare dată cînd aflu despre lupta dusă de studenți împotriva amenințării îngrozitoare ce apasă asupra omenirii, revăd entuziasmul pe care l-am observat anul trecut la mîile de participanți la Festivalul de la Moscova. Cred că ei vor

realiza toate făgăduințele făcute — de a apăra pacea, de a face orice străduință pentru ca toate popoarele să devină prietene.

Astăzi, în Marea Britanie, studenții sînt în fruntea fiecărei activități pentru pace. Ei s-au evidențiat în luna aprilie a.e. la marele protest împotriva experimentelor Institutului de cercetări atomice de la Aldermaston și aduc în fiecare zi noi proteste semnate de studenții de la universitatea noastră. E semn bun pentru viitor, iar rezultatul este marea contribuție la forța în creștere a luptei mondiale pentru pace.

MARIE PRITT

Constituit Femeilor din Marea Britanie

SCHIMB DE IDEI...

Sînt pe deplin de acord cu prietenii noștri care au avut inițiativa organizării festivalurilor, aceste evenimente ce prilejuiesc întâlnirea dintre tinerii din lumea întreagă. Întîlnirea aceasta favorizează schimbul de idei, de păreri, de culturi, de moravuri... Astfel ia naștere prietenia și frăția. Tinerii se iubesc unii pe alții și vor fi solidari în lupta pentru pacea și fericirea lumii întregi.

D-ne LUN-LEN-CEN

deputat în Adunarea Națională
Phnom - Penh — Cambodgia

SPERANȚA VIITORULUI E ÎN TINERET...

Lumea suferă din pricina guvernelor controlate de persoane în vârstă, crescute și educate după vechile tradiții ale bănușelii, friicii și urii.

Noi punem toată speranța noastră în viitor în mințile tinerilor — indiferent dacă sînt din Extremul Orient sau din Occident — ce nu mai doresc să vadă nici mobilizările, nici războiul. În mai multe țări tineretul crește în spiritul păcii, vechile cărți de educație au fost revizuite cu scopul de a preda tinerilor noua filozofie.

Pentru a contribui la realizarea acestei opere mari, trebuie încurajate cele mai mari întîlniri dintre tinerii de toate naționalitățile.

Un festival al tineretului într-o țară neutră va însemna un mare progres pentru prietenia, înțelegerea și încrederea reciprocă.

Există oare localitate mai frumoasă ca Viena? Cu cît mai devreme, cu atît mai bine!

Multe salutări Festivalului de la Viena din 1959. Cele mai bune urări de succes din partea mea.

NORA STANTON BARNEY,
nepoata Elieabethei Cady Stanton,
marea pionieră a drepturilor femeilor,
Greenwich, Conn., S.U.A.

...INIMA MI-E PLINĂ DE BUCURIE...

Din partea legii întregului tineret birman trebuie să vă anunț că primim cu bucurie și din toată inima invitația de a participa la Festivalul Mondial al Tineretului și vom încerca să facem tot ce putem pentru a aduce contribuția noastră la prietenia din lume.

MAY THAN TIN
Maymyo, Birmania

...CÎND TINERETUL SE ÎNTÎLNEȘTE PENTRU A STA DE VORBĂ, A DANȘA, A CÎNTA...

Nu putem obține pacea sau prietenia dacă nu ne străduim să cunoaștem toată lumea.

Pacea nu va fi garantată decît dacă și tineretul se întîlnește pentru a discuta, a cînta, a dansa împreună și pentru a aprofunda înțelegerea și prietenia dintre tineri.

Mulți tineri japonezi au participat la festivalurile pentru pace și prietenie, și participarea lor a ajutat mult mișcării de tineret din țara noastră.

Cred că este foarte important să se lanseze o acțiune pentru a constrînge guvernele să elibereze pașapoarte celor ce doresc să asiste la festival.

NAOKO TAKADA
membru în Parlament
Japonia

...MARE INFLUENȚĂ ASUPRA DEZVOLTĂRII CULTURII NAȚIONALE...

Cele șase festivaluri precedente ale tineretului și studenților au contribuit enorm la întărirea prieteniei dintre toți tinerii, la unificarea luptei lor pentru pace și la cunoașterea culturii națiunilor din lumea întregă.

Festivalurile acestea au o mare influență asupra dezvoltării culturii naționale, suprimată în multe țări de colonialism. Ele au făcut ca în tineretul nostru să se trezească simțăminte de dragoste față

↑ Astăzi programul artistic al festivalurilor mondiale este cunoscut în lume ca unul din evenimentele cele mai semnificative din oțara culturală. Fotografia noastră înfățișează doi dansatori din Congo în timpul unei reprezentații de la cel de-al VI-lea Festival

Viena — orașul celui de-al VII-lea Festival. Dunărea ce traversează orașul. În fund se vede o casă mare modernă. (În paginile următoare, dragi cititori, veți găsi mai multe amănunte despre orașul celui de-al VII-lea Festival) →

de patria noastră și de noua sa cultură națională.

Iată motivul pentru care tinerii și studenții indonezieni au primit atît de călduros vestea celui de-al VII-lea Festival și au și început pregătirile pentru el.

MUDIKBIO
membru în Parlamentul Republicii
Indoneziene

SOLIDARITATE, TOVĂRĂȘIE, ÎNȚELEGERE

Cel de-al VII-lea Festival trebuie să fie expresia unei adevărate frății. În evenimentul acesta grandios trebuie să domnască solidaritatea, tovărășia și înțelegerea reciprocă. Ura, discordia și ambițiile trebuie înlăturate. Bucuria, fericirea și apropierea culturală dintre tineretul lumii trebuie să marcheze desfășurarea acestui nou eveniment pentru a-i da orizonturi largi și o importanță universală.

SALVADOR VARGAS LARIOS
Guadalajara — Mexic

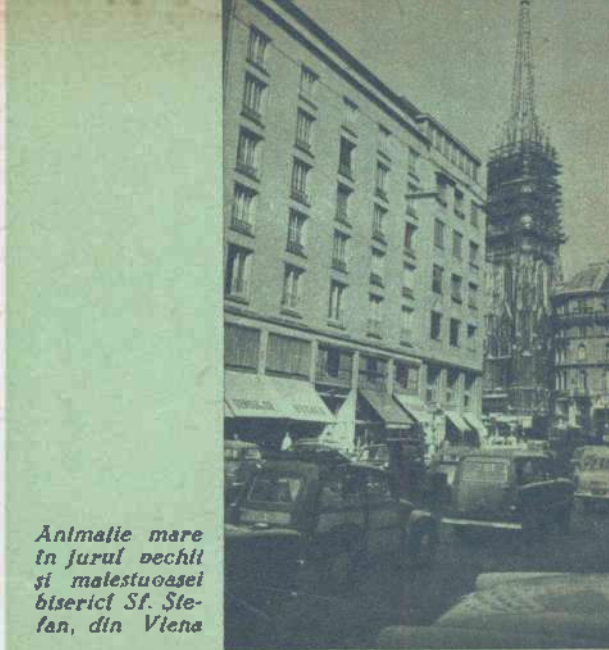
A APĂRUT ZIARUL „FESTIVAL”

L-am văzut pentru prima dată la un chioșc de ziare din Viena, pe Taberstrasse. Titlul său reieșea dintre toate celelalte, ale nenumăratelor ziare expuse acolo. Ziarul a și găsit probabil prietenii. Dar despre ce e vorba? Firește despre ziarul „Festival”. L-am cumpărat, să ne aruncăm așadar ochii pe el!

Ziarul „Festival” apare în patru limbi

Pe patru pagini se dau informații însoțite de numeroase fotografii despre întrunirea Comitetului internațional al Festivalului de la Stockholm, despre primele lucrări ale Comitetului permanent de la Viena și, în sfîrșit, primele știri despre programul celui de-al VII-lea Festival.

Animație mare în jurul vechii și malestuoasei biserici Sf. Ștefan, din Viena

Dar cum să facem pentru a afla mai multe despre ziar... Unde sînt birourile sau tipografia redacției? Iată „Impri-meria de stat a Austriei”, iar adresa „Viena I, Seilerstatte 15”. Ei bine, să mergem la Seilerstatte.

Într-adevăr am găsit redacția ziarului „Festival” și iată și informațiile pe care le-am cules pentru cititorii „Tineretului lumii”.

Ziarul e publicat de Comitetul internațional pentru a informa prietenii festivalului — din lumea întregă — despre pregătirile în vederea celui de-al VII-lea Festival Mondial. Prin ziarul său, în care arată limpede scopurile festivalului, C. I.P. dorește să câștige prieteni noi pentru cauza păcii și prieteniei și, totodată, să dea pregătirilor pentru cel de-al VII-lea Festival cele mai bune experiențe dobîndite în diferite țări.

Ziarul apare în limbile engleză, germană, franceză și spaniolă, vor mai apărea și alte ediții în cursul anului, iar în plan se prevede apariția sa o dată la două luni, iar apoi lunară.

Cum se poate obține ziarul? Adresînd comenzile voastre redacției (Viena I, Seilerstatte 15, Austria) și plătiînd pentru un abonament, pînă la sfîrșitul anului, 4 cupoane poștale internaționale.

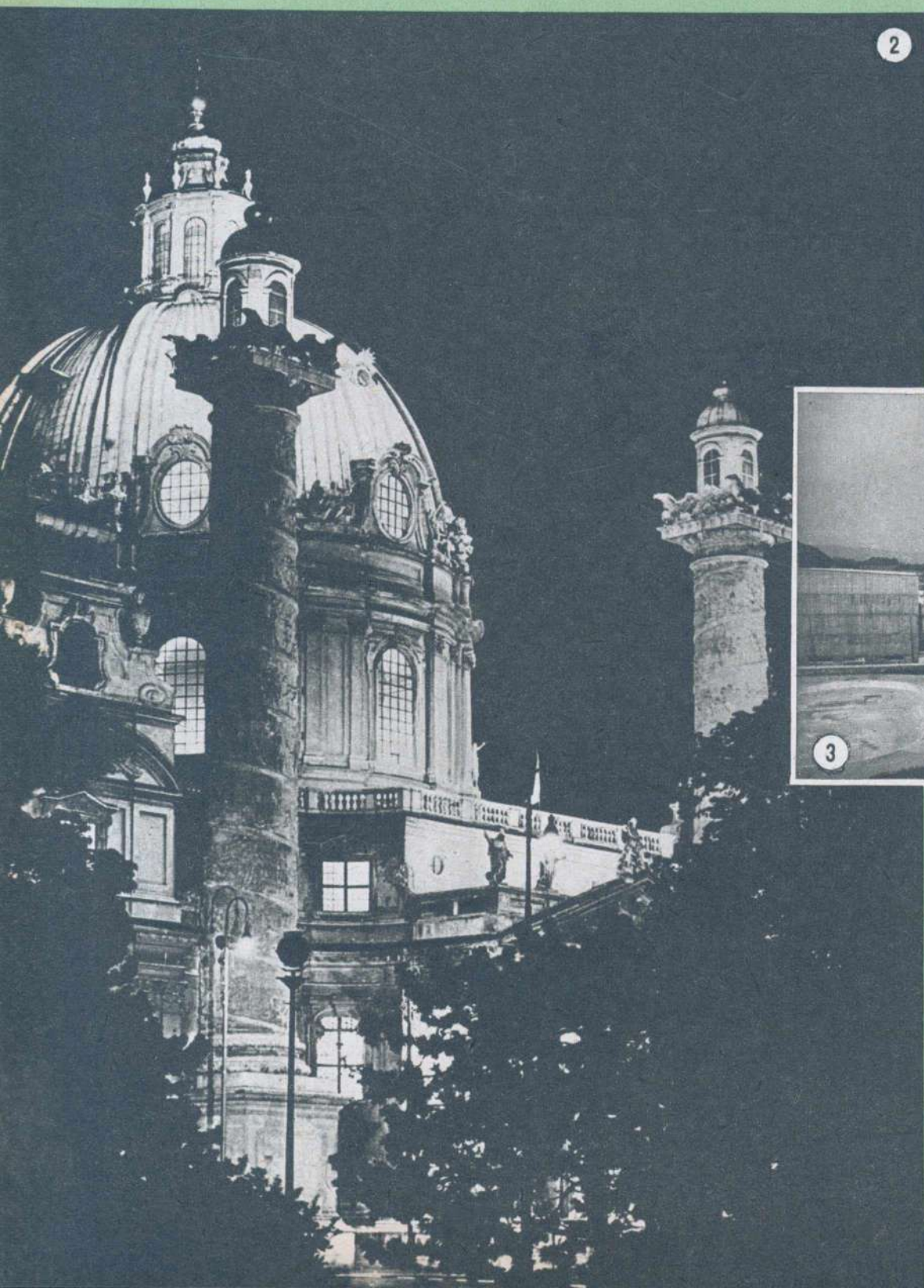
Recomand tuturor cititorilor „Tineretului lumii” ce doresc să fie informați despre cel de-al VII-lea Festival, să se aboneze la ziarul „Festival”.

HAROLD WEINSTEIN
Viena

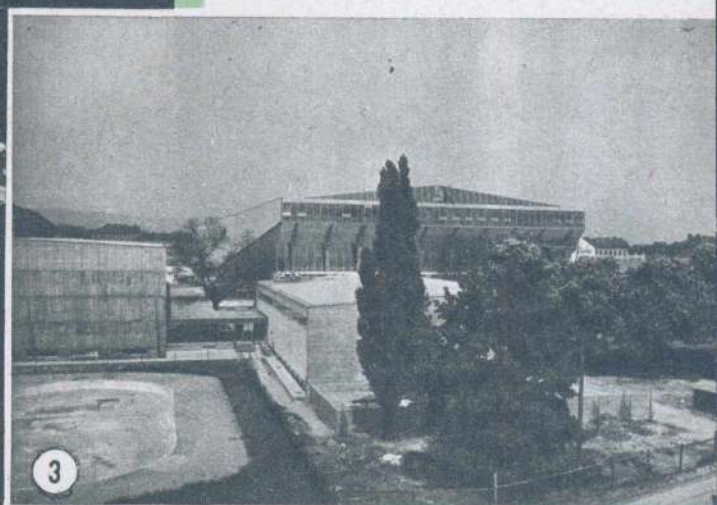
Sîntem de părerea corespondentului nostru și urăm mult succes în muncă tinerei redacții a ziarului „Festival”.

Redacția „TINERETULUI LUMII”

VIE

1 *Kärtnerstrasse, una din arterele principale ale capitalei*

2 *Clădirea bisericii Carol luminată noaptea*

3 *Palatul sporturilor, a cărui construcție a fost terminată anul trecut*

orasul viitorului

Festival

Viena — vechea capitală a Austriei și metropolă dunăreană — va fi anul viitor locul de întâlnire a tineretului lumii iubitor de pace și de prietenie. L-am rugat pe corespondentul nostru să vorbească cititorilor despre istoricul și cultura acestui oraș, în dorința să fie citit mai mulți cei ce vor cunoaște Viena la viitorul festival.

MAI

4 La „Prater”, Riesenrad (roata uriașilor), unul din simbolurile Vienei, din parcul de atracții

5 Unul din străvechile monumente ale Vienei

6 Vedere din capitala Austriei. În prim plan se vede Parlamentul, în spatele lui se înalță turnul Primăriei, iar în fund cele două turnuri ale Bisericii Jurământelor (Votikirche). La dreapta se zăresc clădirile Universității din Viena

firmele magazinelor: e evidentă originea acestor nume dintr-un mare număr de țări europene. Ele sînt în mare proporție de origine slavă, iar la Viena se glumește spunîndu-se că un adevărat vienez trebuie să aibă în vine singele a cel puțin un străbun cehoslovac. Inșă, în afara cehilor și slovacilor, un rol deosebit de mare în dezvoltarea istorică a Vienei au avut-o și influențele venite din Italia și din Ungaria, din țările locuite de slavii din sud și chiar și din Spania.

VINDOBONA — ORAȘ ROMAN

Regiunea Vienei de pe malurile Dunării, unde prelungirea lanțului Alpilor se micșorează treptat spre răsărit pentru a forma marea cîmpie a Europei orientale, este foarte favorabilă agriculturii. Într-adevăr, încă de la începutul epocii de piatră s-a practicat în această regiune cultivarea plantelor.

Înspre anul 400 înaintea erei noastre, celții au clădit pe locul unde se află astăzi Viena o cetate întărită, cucerită de romani la începutul erei noastre. Romanii au întemeiat aici o tabără militară întărită cu metereze și șanțuri, căreia i-au dat numele de Vindobona; în jurul taberei s-a constituit în scurt timp un oraș mare. Vindobona se afla așezată pe locul unde este acum centrul orașului.

După căderea Imperiului Roman, a început o luptă ce a durat secole întregi pentru posesiunea Vindobonei — punct strategic de o deosebită importanță. Diferite triburi germanice și slave, precum și hunii și ungurii au participat la acestea, și numele lor au rămas în satele care, fuzionînd, au dat mai târziu orașul Viena. În 1156, Leopold al III-lea, margrav de Ostarichi (Austria), și-a mutat reședința pe locul unde fusese altădată situat vechiul oraș militar al romanilor, loc ce poartă acum numele de „Am Hof”. De atunci orașul s-a dezvoltat rapid, ajungînd un centru comercial important. În acea epocă, Viena a căpătat întinderea pe care a păstrat-o pînă în 1859. Ea ocupa pe atunci spațiul cuprins acum în interiorul străzii circulare numite Ring (inelul), ce constituie circumscripția I, „orașul dinăuntru”.

Secolul al XIII-lea a fost marcat prin noi lupte înverșunate pentru posesiunea Vienei. Orașul a fost ocupat mai întîi de unguri, apoi de regele Boemiei, Ottokar al II-lea, care avea idei progresiste și sprijinea tînăra burghezie. În 1278, împăratul Germaniei, Rudolf de Habsburg, de origine elvețiană, îl învinge pe adversarul său Ottokar al II-lea, care cade răpus în luptă. Rudolf își transferă atunci reșe-

Cu cîteva luni înaintea morții sale, marele scriitor german Thomas Mann a spus referindu-se la recenta sa călătorie la Viena: „Este un oraș unde te simți ca la tine acasă”. Într-adevăr, aceasta este și părerea unui mare număr de oameni care au stat cîtva timp la Viena. Aci vizitatorul nu este considerat ca „străin”. Ospitalitatea nu cunoaște prejudecăți, este firească și nicidecum supărătoare. Atitudinea deschisă a vienezilor față de fiecare vizitator al orașului se explică prin faptul că populația Vienei se compune dintr-un amestec pestrîș de popoare din toată Europa. Viena a primit întotdeauna oamenii și a acceptat influențele intelectuale din toate direcțiile, contopindu-le într-o unitate multicoloră. Aceasta este de altfel prima impresie ce o ai cînd cutreieri străzile și străduțele orașului și cînd citești numele de pe

V I E N A, O R A Ş U L V I I T O R U L U I F E S T I V A L

din 1a Viena. De atunci începe dominația habsburgilor asupra Vienei, dominație ce avea să dureze 640 de ani.

V I E N A — C A P I T A L E A U N U I I M P E R I U M O N D I A L

Imperiul dominat de habsburgi capătă proporții din ce în ce mai mari, iar rolul capitalei sale, Viena, câștigă pe zi ce trece în importanță.

La apogeul puterii sale, împăratul Carol Quintul (1519—1556) putea spune pe drept cuvânt: „În împărăția mea, soarele nu apune niciodată”. Austria și Germania, Boemia și Moravia, o mare parte a Italiei, Țările de Jos, Burgundia și Luxemburg, Spania și Portugalia cu coloniile lor — dintre care cea mai importantă era America de Sud — făceau parte din acest imperiu. După abdicarea lui Carol Quintul, dinastia habsburgilor s-a împărțit în două ramuri: cea austriacă și cea spaniolă. Dar Viena a rămas totuși capitala unei mari puteri și unul din orașele mari din acea vreme.

Și astfel a rămas, în ciuda tuturor încercărilor prin care a trecut. De două ori — în 1529 și 1683 — a fost asediată de turci. Un mare număr de cazare cu o populație mai numeroasă ca cea din centru au fost rase de pe suprafața pământului, iar populația lor exterminată. În 1683 o armată turcă de 200.000 de oameni, comandată de marele vizir Kara Mustafa, a asediat Viena timp de trei luni până la sosirea armatei de ajutor trimise de regele polonez, Jan Sobieski. Împreună cu armata poloneză sosi la Viena și un bărbat ce a jucat în anii următori un rol foarte însemnat pentru Viena. Este vorba de prințul Eugeniu de Savoia, mare căpitan, care consolidează autoritatea Austriei în întreaga lume, mai ales prin izgonirea turcilor din Ungaria și din țările slave din sud. El era însă și un mare protector al artelor, mai ales al arhitecturii, și a contribuit foarte mult la mărirea și înfrumusețarea Vienei.

În 1806, dezvoltarea Prusiei și războaiele napoleoniene i-au silit pe habsburgi să renunțe la coroana imperială a Germaniei. Din tot acest imperiu, ce dominase odinioară asupra unei mari părți a lumii, nu rămânea decât stămbele interior, în care creșteau într-una tensiunile naționale. Când mica burgheză se răscoală împotriva dictaturii imperiale în 1848, revoluția aduce cu sine și răscoalele minorităților naționale. Dar aceste disensiuni naționale, exploatate în mod iscusit de conducători, înlesnesc afirmarea popoarelor unele contra celorlalte și zdrobirea revoluției. Timp de 8 luni, Viena este guvernată de burgheză revoluționară. Împăratul Franz Josef, care fusese încoronat la vârsta de 18 ani, intră în orașul cucerit de armata imperială și dă curs liber răzburării asupra acestui oraș revoluționar.

Franz Josef și-a început domnia prin zdrobirea unei revoluții și și-a încheiat-o prin primul război mondial. A murit în 1916, doi ani înainte de dezagregarea „Inchisorii popoarelor”, de izgonirea din Austria și de proclamarea republicii. Viena, capitala lumii, devine atunci capitala unei țări mici.

L O C D E Î N T Î L N I R E A P O P O A R E L O R

Secole întregi sub domnia habsburgilor, Viena a fost un centru de atracție pentru oamenii din toate țările. O dată cu prăbușirea „Inchisorii popoarelor”, Viena a

dobândit o nouă forță de atracție: nu mai era centrul puterii politice și administrative, ci atrăgea lumea fiindcă era o metropolă culturală.

Influențe intelectuale venite din toate colțurile lumii au determinat situația cu totul deosebită a Vienei din punct de vedere cultural. Printre oamenii mari care au creat aici un puternic focar cultural, numai câțiva au fost vienezi de origine. Majoritatea fusese atrasă de caracterul viu al populației pestrițe din Viena, acest alambic în care fuzionau la un loc valorile culturale ale Europei: Beethoven și Brahms din Germania, prințul Eugeniu din Franța, arhitecți și sculptori italieni, savanți spanioli, muzicanți unguri și cehi.

Pentru lumea civilizată, Viena este înainte de toate orașul muzicii, al cărui nume evocă pe acela al lui Haydn, Schubert, Mozart, Beethoven, Bruckner, Brahms, Mahler, Johann și Joseph Strauss, Lanner, Ziehrer și Fehar. Multe clădiri legate de amintirea acestor mari muzicanți sînt întreținute cu mare grijă. Se pot vizita peste 30 de case în care a trăit Beethoven, acest geniu plin de frământare și neliniște, care nu putea locui nicăieri mai mult de câteva săptămîni sau câteva luni. În cartierul Lichtenthal, în casa în care s-a născut Franz Schubert, e istă un muzeu mic închinat memoriei compozitorului. Se mai poate vizita și teatrul „An der Wien”, unde s-au dat primele reprezentații ale „Flautului fermecat” de Mozart sau ale lui „Fidelio” de Beethoven. În marea Operă din Viena și în sălile de concert ale societăților filarmonică și simfonică, se pot auzi executate perfect operele măștrilor vienezi, dintre care nici unul, în afară de Schubert și Strauss, nu sînt vienezi de origine.

P L I M B A R E P R I N V I E N A

Să vizităm acum, într-o mică plimbare, clădirile cele mai însemnate din Viena. Ne vom începe plimbarea în inima orașului cu catedrala Sf. Ștefan, care este un fel de „somnolent” al Vienei. Începutul construcției datează din 1120. Au trebuit să se scurgă cinci secole până la terminarea lucrărilor. La catedrala aceasta se poate studia dezvoltarea tuturor stilurilor arhitecturale din cursul celor cinci secole, începînd cu imensul portaliu roman pînă la virful turnului de stil gotic.

Prin străzile înguste ale orașului dinăuntru, ajungi la Hofburg, unde își aveau altădată reședința habsburgii. Partea cea mai veche — Schweizerhof (curtea elvețiană) — este mică și colțuroasă. Este partea cea mai veche a Hofburgului, pe care o începuse Ottokar al II-lea în jurul anului 1120. Heldenplatz (Piața eroilor), clădită în secolul al XIX-lea, constituie o demonstrație impozantă a puterii. De aici ajungem pe strada cea mai frumoasă a Vienei — pe Ringstrasse (strada inelului). Ea a fost clădită în locul zidurilor și șanțurilor care în evul mediu formau cetatea fortificată. Transformarea aceasta a fost începută exact cu 100 de ani în urmă. Construcțiile au fost clădite în stilul „Ringstrasse” — amestec pestriț al tuturor stilurilor — începînd de la stilul vechi grecesc pînă la stilul reprezentativ al marii burghezii a timpului numit „perioada Intemeiatorilor”. Pe „Ring” se găsesc Universitatea, Primăria, Parlamentul, Burgtheater și Opera de stat. De pe „Ring” se ajunge repede la „Belvedere” — marea

reședință de vară pe care și-o clădise pentru ei prințul Eugeniu de Savoia. Parcul cel întins ce urcă panta spre virful unei coline și cele două palate actualmente transformate în muzee sînt considerate de anumiți specialiști ca cea mai frumoasă compoziție în stil baroc din lume. Priveliștea ce se deschide de sus de pe colină asupra „orașului dinăuntru” este cu adevărat minunată. Castelul Schoenbrunn, construit de marele maestru al stilului baroc arhitectul Fischer von Erlau, constituie pentru vienezii subiectul unei mîndrii deosebite. Este un castel mare, așezat în mijlocul unui parc imens făcut după modelul celui de la Versailles și care a fost reședința de vară a habsburgilor încă de pe timpul Mariei Tereza.

O R A Ş U L M U N C I I I

Cu toată abundența de clădiri mîrețe și cu tot avîntul său cultural, nu trebuie omis că Viena este, ca toate orașele mari, și un oraș al muncii, un oraș industrial mare, ale cărui produse se exportă în toată lumea: se fabrică aci poduri și turbine, mașini grele de tot felul, material de cale ferată, produse textile, mobile, hîrtie, pielărie, instrumente muzicale, obiecte de artă aplicată și multe altele.

Fîind un oraș al muncii, Viena are și mari tradiții ale mișcării muncitorești. Ne amintim cu toții de lupta eroică a muncitorilor împotriva fascismului în februarie 1934. Înfrîngerea suferită de clasa muncitoare și, o dată cu ea, de democrație în lupta aceea neegală a fost cauza principală a ușurinței cu care a putut să anexeze Hitler Austria în 1938 celui de-al „treilea imperiu” al său. Tot atît de fatală a fost și atitudinea marilor puteri occidentale, care nu au arătat nici un fel de intenție de a apăra mica Austrie. Numai Uniunea Sovietică și Mexicul au protestat atunci în mod oficial împotriva anexării Austriei, care pentru Hitler însemna un pas înainte important în pregătirile sale de război.

În 1945 armatele victorioase ale aliaților au redat Austriei libertatea. Armata sovietică a eliberat Viena în luna aprilie, iar guvernul austriac a început să funcționeze la începutul lunii mai. Zece ani mai tîrziu, printr-un acord de stat între Austria și cele patru mari puteri, Austria a obținut suveranitatea și și-a luat angajamentul să păstreze neutralitatea. Politica aceasta de neutralitate dă acum posibilitate Vienei să devină locul unde se va întîlni tineretul din lumea întreagă.

Viena posedă două centre sportive reprezentative: stadionul ce poate cuprinde 100.000 de spectatori și palatul sporturilor pentru concursuri, a cărui construcție s-a terminat anul trecut și care are 24.000 de locuri. Pe lângă aceasta, la Viena mai sînt și alte terenuri de sport mai mici. Multe din acestea se găsesc la „Prater”, marele parc de odihnă așezat pe o cîmpie întinsă de pe malul Dunării, împărțită de boschete naturale. Praterul este și un mare centru de distracții și atracții de tot felul. La nord, vest și sud, Viena este încadrată de marea pădure a Vienei (Wienerwald), situată pe prelungirile răsăritene ale lanțurilor Alpiilor. La răsărit se întinde o regiune mai mult sau mai puțin împădurită ce precede marea cîmpie a răsăritului european.

Viena se află, așadar, la hotarele a două relieuri geografice diferite, fapt ce se manifestă și în diversitatea faunei și florei reprezentative atît pentru regiunea muntoasă cit și pentru cea de stepă.

Prin caracterul populației sale, prin cultura și situația ei geografică, Viena este un oraș prielnic desfășurării celui de-al VII-lea Festival Mondial. Fie ca această marea manifestare pentru pace și prietenie a tineretului și studenților din lumea întreagă să se bucure de cel mai strălucit succes!

KURT STIMMER (Viena)

In clișeu: Delegația Republicii Arabe Unite se întâlnește cu Secretariatul F.M.T.D.

Convorbire cu delegația REPUBLICII ARABE UNITE

La invitația Federației Mondiale a Tineretului Democrat o delegație compusă din cinci membri ai Consiliului suprem al tineretului și sporturilor din Republica Arabă Unită a vizitat Budapesta. Din delegație au făcut parte: d-l Adel Taber, secretar general al Consiliului suprem al tineretului și sporturilor, șeful delegației, dr. Abdel Khalek Allan și domnii Ali Hafez, Ali El-Dandashi și Jalal Kraiten.

În timpul celor șase zile petrecute la Budapesta, ei au discutat cu Secretariatul F.M.T.D. despre diferite subiecte de interes comun. Deși erau foarte ocupați, am putut totuși obține un interviu. Secretarul general, d-l Taber, vorbea în limba arabă cu toată căldura și convingerea ce caracterizează poporul Republicii Arabe Unite. Dr. Allan ședea lângă el și traducea tot ce spunea: „Ce întrebări să vă pun?” am început eu direct. Am fost cu toții de acord să le pun întrebări de care se interesează astăzi în mod special tineretul din lumea întreagă.

Sper că cititorii noștri le vor aproba și că răspunsurile îi vor interesa.

REDACTORUL ȘEF

Întrebare: După părerea dv., care sînt problemele ce se ridică în fața tineretului din țările arabe și care este calea colaborării internaționale a tineretului și organizațiilor sale pe care o considerați ca practicabilă pentru tinerii din țările arabe?

Răspuns: Cea mai mare problemă ce se ridică în fața tinerilor din țările arabe este generată de dorința țărilor imperialiste de a le împărți și izola. De aceea problema noastră principală constă în combaterea imperialismului și influenței colonialismului în rîndurile tineretului arab.

Înainte revoluției din țara noastră, politica colonialiștilor consta în promovarea mai multor partide și în dezbinarea acestora, în ridicarea problemelor interne politice și economice susceptibile de a înghiți toate energiile poporului pentru ca acesta să nu mai poată promova bunăstarea și progresul. Partidele existente se slujeau de tineret pentru propriile lor scopuri. După revoluția noastră, prima sarcină de îndeplinit a fost desființarea majorității partidelor. Acum se fac eforturi pentru a uni

nu numai poporul egiptean, ci și toți arabii ce au suferit și mai suferă încă de pe urma colonialiștilor.

Știm că unitatea tineretului arab este foarte puternică și că sporește pe zi ce trece. Fără îndoială, organizațiile de tineret regionale și internaționale, care adoptă obiectivele tineretului arab și răspund nevoilor sale, vor contribui și mai mult la consolidarea acestei unități, la întărirea puterii lor și la îmbunătățirea înțelegerii reciproce din sinul tineretului arab ce e pe cale de a deveni un factor puternic al luptei împotriva agresiunii imperialiste.

Întrebare: Care este semnificația hotărîrilor luate de Conferința solidarității africano-asiatice pentru tineret și ce se face în vederea răspîndirii acestui spirit?

Răspuns: Una din hotărîrile Conferinței solidarității africano-asiatice din ianuarie a.c. de la Cairo prevede posibilitatea tinerii unei Conferințe a tineretului africano-asiatic vara viitoare, dacă aceasta este și părerea Comitetului de solidaritate și a organizațiilor de tineret din țările inte-

resate. Spiritul Conferinței tineretului va fi — credem noi — conform ultimei conferințe a solidarității care oglindea la rîndul ei spiritul de la Bandung. Tema principală a Conferinței tineretului africano-asiatic va trebui să fie, după părerea noastră, întărirea solidarității tineretului africano-asiatic în vederea realizării obiectivelor Conferinței de la Bandung.

După Conferința solidarității africano-asiatice s-a înființat un secretariat permanent, compus din reprezentanții a 10 țări, în vederea realizării hotărîrilor și spiritului atît ale Conferinței de la Bandung cît și ale celei de la Cairo. Sperăm ca în cursul viitoarei Conferințe a tineretului să se ia hotărîri concrete pentru întărirea legăturilor dintre tineretul africano-asiatic, în spiritul Bandungului. Sperăm de asemenea că viitoarea Conferință a tineretului va putea contribui la eliberarea țărilor ce mai suferă încă înrobirea colonialistă și luptă împotriva ei.

Întrebare: Ce semnificație atribuiți faptului că cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului va avea loc anul viitor la Viena?

Răspuns: După cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului de la Moscova ne-am dat seama de măreția ideii festivalului și că asemenea festivaluri contribuie la înțelegerea și prietenia dintre tinerii din lumea întreagă, indiferent de rasă, religie sau credință. Sperăm ca viitorul festival să aibă tot atîta și chiar mai mult succes decît cele precedente. Un asemenea succes va putea fi obținut cu colaborarea tuturor organizațiilor naționale și internaționale și, în special, cu aceea a organizațiilor de tineret austriece.

TINERI CA VIVIER ȘI SERMEUS

Mulți sînt aceia ce au scris despre tineretul delicvent. Din cînd în cînd se vorbește despre „boala secolului”. Există oare într-adevăr în secolul al XX-lea o „boală a secolului”?

Ca să spunem drept, această faimoasă boală a existat în toate timpurile, făcînd ravagii mai întinse și mai adînci în perioadele deosebit de tulburi. Or, noi trăim tocmai într-o asemenea perioadă. Tinerii francezi născuți în 1938 și 1939 nu au cunoscut niciodată cinci ani întregi de pace, de pace adevărată. Abia ieșiți din vîrsta copilăriei și din al doilea război mondial, au și auzit vorbindu-se de al treilea. Apoi a început războiul din Indochina. Sergentul-șef Robini, „ucigașul doamnelor în vîrstă”, și-a exersat mîna omorînd prizonieri vietnamezi. Desigur, Robini este un caz special. Totuși doctorul Gouriou a declarat la Curtea cu juri a Senei că nu avea nici un fel de gusturi morbide. Martorul a mai spus: „Robini a devenit oare în Indochina asasinul profesional ce-și exercita mai departe meseria?”. L-am întrebât chiar ieri:

— Ai purtat cuțit în timpul luptelor?

Mi-a răspuns:

— Am participat întotdeauna la lupte de gherilă. M-am slujit de toate armele după cum se nimerea: puști, revolvere, cuțite.

L-am mai întrebât apoi:

— Ai mai comis crime de război? Ai omorît oameni?

Mi-a răspuns:

— Da, am ucis oameni și chiar și prizonieri. Intram în cîte un sat și uneori ucideam oamenii după ce le luam interogatoriul¹.

„Robini a continuat războiul în felul lui” — a putut spune despre el un ziarist. E adevărat. Și dacă criminalii nu se recrutează numai dintre cei pe care războiul i-a învățat să ucidă, totuși starea de război (și mai ales războaiele coloniale) în care sîntem cufundați de aproape 20 de ani au o influență dezastruoasă asupra sănătății morale a tineretului.

Putem oare uita că ațișele ce cheamă tineretul să se înroleze pentru Indochina purtau lozincă: „Idealul meu e gloria, domeniul meu — încăierările”? Și se poate oare spune despre războiul algerian că este o școală a virtuții?

Totuși, din fericire, marea majoritate a tineretului este sănătoasă.

— Ceilalți nu sînt decît o mină de oameni, ne-a spus doamna Madeleine Jacob, care cunoaște bine problema, trăind în mod practic cîte ani de zile pe banca ei de cronicar judiciar, o mină de oameni aruncați în vînt ca sămînța, o iarbă rea ce și-a găsit foarte repede un teren prielnic pentru a face rădăcini.

— După părerea dumneavoastră, Madeleine Jacob, nu contribuie copilăria nenorocită a unor tineri și inapținutimea adulților de a-i înțelege la comportarea delicvenților?

— Tinerii răufăcători nu trebuie priviți cu dispreț. Dimpotrivă, trebuie observați de aproape și să nu spunem văzînd crimele comise de tineri ca Vivier, Sermeus (1), cei 13 din Malnoue (2), Jacques Fesch (3), Monteverdi (4), Dupriez (5) și cîți alții, pe care nu-i mai citez, că vina noastră și a celor ce li judecă este că nu-i înțelegem.

Sînt astfel unii ce fac profesiune de liberalism, de indulgență împinsă pînă la extrem, care se mărginesc la simpla constatare a faptelor, explicîndu-le prin nevoia de exprimare a unor tineri rău orientați.

Aceasta este perfect ridicol și este o concepție greșită și, la rîndul ei, criminală. Sîntem de acord să admitem că toți tinerii mai mult sau mai puțin dezaxați nu au talentul de a scrie romane sau de a face exhibiții în piețe publice, dar trebuie să recunoaștem că, sub pretextul că acești copii simt nevoia să se destăinuie, este de netolerat să includem crima în acest mijloc de destăinuire sau de exprimare.

Bineînțeles nu putem nega nici faptul că o copilărie mai nenorocită se lasă mai degrabă sedusă de un sfat rău. Se poate oare crede o singură clipă că neînțelegerea dintre părinți — cînd e etalată în fața ochilor copilului — nu e generatoarea delăsării în purtare, a dezgustului de viață, a nevoii fetei sau băiatului de a se elibera? Poți fi și odrasla unui bogătaș și să fii totuși nenorocit, să nu ai nici o călăuză în viață și în fața ochilor doar exemple îngrozitoare.

Da, dacă urmărim cele cîteva nume aruncate aci la voia întîmplării, așa cum ni le-am amintit, vom vedea într-adevăr că Vivier nu avea tată, că Sermeus era un copil părăsit și lăsat în grija asistenței publice, că Jacques Fesch se trăgea dintr-un tată dezaxat în felul său și dintr-un cămin distrus, că Monteverdi, prea mult lăsat pe seama sa, avea în fața ochilor menajul tatălui său și a amantei sale și nu mai simțea nici cea mai mică legătură, nici cea mai firească afecțiune pentru acest tată, ale cărui griji erau atît de departe de el, că Dupriez fusese un copil totodată alintat și părăsit moralmente de tatăl și de mama sa, care totuși nu trăiau decît pentru el, dar se interesau prea puțin de dezvoltarea băiatului, de putregaiul ce zăcea în el. Cit despre cei 13 din Malnoue, tinerii Panconi și Petit, aceștia au ajuns la crimă, unul din dragoste și exaltare, celălalt pentru că auzise povestiri polițiste în familie, o familie de oameni cumsecade, fără îndoială, dar care nu înțeleseseră unde era primejdia și că delievența și criminalitatea nu se întîmplau numai la alții.

Însă în cercurile în care trăiau acești tineri delicvenți, averile erau diferite. Unii erau bogăți, iar alții săraci.

— Dar ce au ei atunci comun, care este, după dumneavoastră, trăsătura lor de unire?

¹. Din ziarul „Libération”, 27 martie 1958.

N U S Î N T DECÎT FOARTE PUTINI

— Gustul banului, al vieții ușoare, nevoia de a avea mașină, de a poseda nelipsitul revolver, atracția mizerabilă a romanelor polițiste, a filmelor turnate după aceleași romane și care făceau ca sub ochii acestor băieți — și chiar și fete, nu-i așa? — să trăiască eroi plini de cruzime, stricați, lacomi și brutali, ce le apăreau ca încarnarea unui ideal de care și unii, și alții încercau să se apropie.

Vrem să admitem că un început rău este pentru un tânăr independent de voința sa. Dar trebuie să recunoaștem că și alți copii originari și ei din părinți despărțiți, din familii nenorocite și de care nu se ocupase nimeni prea mult nu au devenit totuși criminali. Iar aceștia formează imensa majoritate.

— Ce credeți despre cazul Vivier-Sermeus?

— Copilăria lor nu a fost fericită. E un fapt absolut recunoscut. Dar Vivier a avut o mamă iubitoare, orbită de prea multă dragoste, prea slabă pentru a imblinzii acest lup tânăr ce nu aspira decât să „producă bani” fără a munci. Sermeus, părăsit cu totul un anumit timp, fusese totuși primit de un unchi și de o mătușă. Și unchiul acesta a fost atât de indușător când, audiat la procesul de la Versailles, a declarat cu atîta mîndrie că „micuțul învățase repede meseria de cizmar” și a întins cu timiditate Curții — care nici nu s-a uitat cu atenție — bietul pachet în care adusesse perechea de pantofi confecționată de micul bandit.

Nici unul, nici celălalt nu au fost izolați. Și unuia, și celuilalt i s-a întins o mîină de ajutor. Vivier fără să fie excepțional de inteligent — nu trebuie să exagerăm — era totuși destul de deștept și putea să se descurce în mod cinstit în viață. A găsit însă calea aceasta prea lungă. El a socotit — căci puștiul era bun calculator — că „repriza individuală” cu revolverul în mîină merge totuși mult mai repede. L-a antrenat atunci pe Sermeus, acest biet năting ce nu aștepta în fond decât să scape de o viață mediocră, și astfel „au dat lovitură”.

„A da o lovitură” este o expresie ce a intrat în limbajul curent al acestui soi de tineri. Tineri indiferenți la tot și la toți. Tineri ce nu trăiesc decât prin ei înșiși, pentru clipa de față și care decad din ce în ce mai mult.

— Cum poți deveni un Vivier sau un Sermeus?

— Păi alegînd calea pe care o crezi cea mai ușoară, calea ce pare strălucitoare.

Dacă vrei să știi de unde își culeg acești puști lozincile, nu aveți decât să-i priviți cum stau într-un lung cortegiu nemîșcat așteptînd deschiderea cinematografului unde rulează un film în care curge sînge; să-i observați, atît cît e posibil, în sălile întunecoase, cum reacționează atunci cînd revolverele intră în acțiune sau cînd cuțitele se afundă în carne. Iată ce le place, li se pare că în felul acesta se petrece viața modernă.

Fiindcă la asemenea filme se duc, și nu la teatru. Cît despre lecturile lor... De cînd au trecut de vîrsta cînd se citesc reviste ilustrate pentru copii importate din America, ei se refugiază în biblioteca crimei, care, la rîndul ei, este în bună parte un produs de import.

— Ce credeți despre părinți, despre răspunderea lor?

— De multe ori, gustul părinților nu este mai bine format decât cel al copiilor lor. Și astfel devierea aceasta a spiritului și a inimii se dezvoltă ca într-o cultură de microbi.

Pentru Vivier, pentru Sermeus, internarea la orfelinatul din Auteuil s-a dovedit a fi nefastă ca multe internări în așa-zise case de reeducare, unde elementele rele sînt contaminate de altele și mai rele ca ele. La ce servesc pedepsele după care micul delicvent iese și mai rău decât a venit? Ce alt spirit li se imprimă celor internați aici decât cel al răzbunării? Cine se ocupă de fiecare în parte, cine se apleacă asupra fiecărui caz cu grija de a reeduca tînăra ființă stricată? Există, desigur, institute unde nu se neglijează grija aceasta, dar nu într-un astfel de institut au nimerit Vivier și Sermeus.

Am fi poate ispititi să credem că în „Crima de la Saint-Cloud” era vorba pentru ei de un fel de joc, știți, de un joc ca acela despre care s-a vorbit atît la procesul tinerilor criminali de la Malnoue, „jocul” pe care literatura și filozofia l-au exploatat cu atîta vervă! Dar trebuie să părăsim punctul acesta de vedere cînd aflăm că cei doi tineri mai pregăteau și alte lovituri, fiindcă de fapt o considerau pe aceasta ca pe o lovitură nulă.

Și atunci în fața celor doi complici ne cuprinde descurajarea. Sînt incurabili. Și la fel sînt toți cei ale căror fapte neobișnuite umplu coloanele ziarelor. E ca o epidemie, ce-i favorizată să se extindă în epoca în care trăim. Nu există zi în care cronică să nu se ocupe de crimele unor tineri între 16 și 25 de ani. De multe ori, acești tineri comit delict pentru a-și procura bani, o mașină. Uneori fără motiv. Se organizează în bandă, și ne trec fiorii cînd ne simțim îndemnați să facem comparația tragică cu bandele acelea de tineri desfrînați pe care, în era fascismului, un fîhrer a reușit să-i adune și să și-i facă devotați... pentru tot ce există mai rău.

— Care este, după părerea dumneavoastră, remediul ce se impune?

— Ar trebui reeducați părinții nedemni, sau incapabili, sau indiferenți la orice nu este plăcerea lor, pentru ca copiii — copiii lor — să urmeze o altă cale decât aceea care duce la Curtea cu juri și la eșafod.

Ar trebui ca părinții, toți părinții, inclusiv cei ce sînt părinți buni, cetățeni demni, dar proști educatori, să înceteze să le dea ca jucării copiilor lor, de îndată ce încep să alege

singuri, revolvere de tinichea, mitraliere-jucărie, cu care se exersează să-l atace pe trecătorul reprezentat prin micul său coleg. Să nu mai existe părinți ce se bucură cînd descoperă că puștiul lor este cu adevărat puternic și șmecher. Vine repede ziua în care revolverul de tinichea nu-l mai mulțumește, cînd doare să aibă unul adevărat...

Fără nici o îndoială, se vor găsi mulți care să gîndească că repetăm aci lucruri spuse de nenumărate ori. Dar nu comitem o greșală repetîndu-le, dat fiind că nu s-a modificat nimic pînă acum. Înseamnă, așadar, că lucrul nu s-a spus îndeajuns.

Ar mai trebui de asemenea ca părinții să intre mai mult în contact cu educatorii, fie că e vorba de școala comună, de liceu sau de școala superioară. Profesorii de astăzi vă vor spune că nu i-au văzut niciodată pe părinții unora dintre elevii lor.

Ar trebui ca părinții — chiar dacă locuiesc în circumscricția a 16-a — să nu găsească firesc ca acești băieți, aceste fete, acești necunoscuți din casă, și care totuși sînt copiii lor, să vagabondeze în afara căminului, să fumeze țigări prin barurile de pe Champs-Élysées sau în beciurile de la Saint-Germain-des-Près.

— Sîntem de acord cu dumneavoastră, dar nu credeți de asemenea că un climat de pace ar fi de natură să-i ajute în mod puternic pe părinți și pe educatori în sarcina lor?

— Recunosc că un climat de pace este mai puțin favorabil decât unul de război dezvoltării dezechilibrului ce poate duce, după cum se știe, pînă la crimă. Dar problema nu este atît de simplă. Aflați că acești tineri desfrînați, aceste pușlamale despre care cronică se ocupă zilnic, nici nu se interesează de ce se spune, de ce ni se aduce zilnic la cunoștință fiecareu dintre noi, și anume de evenimentele actuale din Algeria. Decît poate doar atunci cînd sînt la o vîrstă cînd trebuie să fie și ei înrolați. Și ne trec fiorii cînd ne gîndim la activitatea pe care și-ar putea-o alege acolo. În general, însă, interesul lor se mărginește la ce le aduc filmele cu gangsteri în care „curge sînge”. Așadar, acesta este domeniul unde trebuie căutat în primul rînd izvorul răului. Sau, ca să fim mai exacti, unul din izvoarele răului.

★

(1) Vivier și Sermeus, asasinii Nicolei Depoué și a lui Jo Tarago în parcul Saint-Cloud. Au fost de curînd condamnați la moarte la Versailles.

(2) Panconi și Petit l-au asasinat pe colegul lor Alain Guyader în pădurea de la Malnoue. Au fost condamnați la respectiv zece și cinci ani închisoare, iar colega lor de joacă, Nicole, la trei ani închisoare de către Curtea cu juri din Melun.

(3) Jacques Fesch, condamnat la moarte și executat după un atac armat și asasinarea unui gardian.

(4) Monteverdi, care a asasinat-o pe prietena și secretara tatălui său, a fost condamnat la 20 ani de muncă silnică.

(5) Dupriez, care i-a asasinat pe tatăl și pe mama sa cu lovituri de topor, a fost condamnat la muncă silnică pe viață.

(Din arhiva asupra tineretului francez intitulată „Născuți în '38” și publicată de revista „REGARDS”—Paris.)

Vivier și Sermeus în ziua arestării. Foto „Regards”.

La Pekin, piscina Saïh Sa Hat este deschisă tuturor

Primăvara în

sportul

chinezesc

Un mare maestru la Wu Shu, varianta chineză și tradițională a luptelor

Asistăm oare la sosirea primăverii în sportul chinezesc? Iată întrebarea ce și-o pun cercurile sportive din lume de când halterofilul chinez Cen Cing-kai a stabilit recordul mondial la categoria cocoș — smuls și aruncat —, de când Ci Lien-yun a realizat o performanță asemănătoare la 100 m înot brasse și Cen Fun-jun a sărit 1,77 m în înălțime, doborând recordul mondial, care era de 1,76 m.

În clipa când scriu articolul de față, un alt halterofil chinez, Huang Ciang-hui, a doborât recordul mondial la categoria ușoară — smuls și aruncat —, iar campionii chinezi de tenis de masă au învins echipa maghiară, cu toate că aceasta deține titlul de campioană europeană. Chiar și campionul european Zoltan Berczik, recunoscut ca unul din cei mai buni jucători din lume la tenis de masă, a fost bătut de campionul chinez Wang Ciuan-yao.

Rezultatele acestea uimesc adesea lumea care se întreabă cum de o țară foarte slabă la sporturi numai cu câțiva ani în urmă a putut realiza performanțe atât de remarcabile într-un timp atât de scurt?

Motivul este cât se poate de simplu. Poporul chinez este liber acum. Datorită eforturilor depuse pentru construirea socialismului, el își poate îmbunătăți mereu nivelul de viață. Mii și mii de chinezi practică sportul. Într-o măsură atât de mare de sportivi e exclus să nu iasă la iveală campioni remarcabili. Spre deosebire de prezent, în trecut poporul era redus la mizerie, iar practicarea sportului era privilegiul unei mîini de oameni. De aceea rezultatele nu erau de loc strălucitoare atât în competițiile naționale cât și în cele internaționale.

În zilele noastre, statul acordă un sprijin cât mai larg activităților sportive, care constituie un mijloc important de îmbunătățire a nivelului sanitar al populației. În cursul ultimilor zece ani s-au construit în țară nenumărate stadioane, terenuri de gimnastică, piscine și alte baze sportive. Stadionul de la Pekin a fost foarte apreciat de personalitățile sportive străine; într-adevăr, el nu servește numai la antrenamentul citorva sportivi, ci este pus la dispoziția tuturor amatorilor de sport. Pentru o sumă modestă, fiecare cetățean poate utiliza posibilitățile stadionului, iar copiii și tineretul au acces gratuit.

Guvernul a mai creat în afară de acestea și institute de educație fizică. Mii de absolvenți ai acestor institute au devenit profesori de educație fizică în facultăți, în licee și în institutele de învățământ mediu sau antrenori de echipă și funcțio-

Săritorul cu prăjina Tai Yi-siu a trecut ștacheta la 4,40 m în martie 1958

Sus: Echipele iugoslava și chineză față în față...

Jos: Cen Cing-kai deține recordul mondial la categoria cocș (halteră)

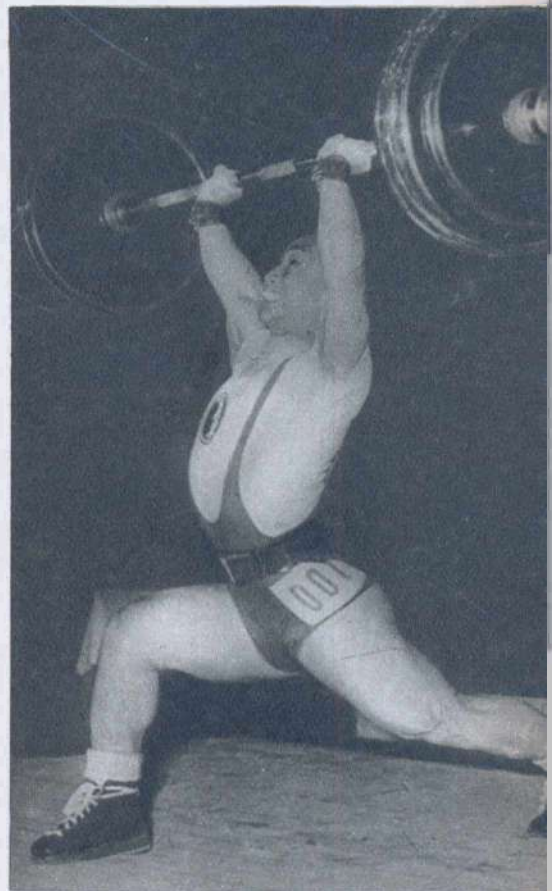
nari administrativi ai sportului. Mai multe facultăți au catedre speciale pentru predarea disciplinelor sportive.

Pentru tineret și copii s-au înființat 141 școli de educație fizică, la care frecvențează 16.000 de elevi și eleve în timpul lor liber, urmînd cursuri teoretice despre sport și practicînd sportul ce și l-au ales. După doi sau trei ani de studiu, elevii aceștia constituie un factor însemnat pentru promovarea sportului de masă și o rezervă importantă din care vor ieși fruntașii sportului. Multe din aceste școli s-au construit în cursul ultimilor cîțiva ani.

În China de astăzi au loc în fiecare an competiții naționale ce se țin conform unui sistem stabilit pentru diferitele discipline și în care se procedează prin eliminări de jos în sus (competiții în uzine, ferme, școli, birouri etc.). Competițiile naționale dau un avînt considerabil dezvoltării sportului de masă. Numai în 1957 au avut loc peste 40 de întîlniri naționale de atletism.

Astfel s-au creat în China populară condițiile cele mai favorabile pentru dezvoltarea sportului.

Cercurile sportive din China au stabilit și mențin relații strînse cu celelalte țări. Cîștigînd mai multe probe internaționale, ele au atras atenția cercurilor sportive internaționale și au stabilit relații de prietenie cu sportivii din alte țări. Astfel de relații contribuie la înțelegerea și prietenia dintre sportivii chinezi și cei din alte țări, dînd sportivilor chinezi prilejul de a învăța de la adversarii lor străini.

Ziua de 23 August 1944 a fost aleasă de Partidul Comunist din România ca moment al începerii insurecției armate. Înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice, care intrau pe teritoriul României ca eliberatoare, a creat condițiile necesare pentru răsturnarea dictaturii fasciste. La chemarea-apel adresată populației de P.C.R., poporul s-a ridicat în sprijinul formațiunilor de luptă patriotice, care au arestat guvernul călăului Antonescu și au ocupat principalele instituții publice, au dezarmat trupele fasciste și au asigurat apărarea ordinii.

Acestui 23 August de neuitat, tineretul din Republica Populară Română îi datorază viața sa liberă și demnă de astăzi. Generația tânără a României populare din zilele noastre a crescut și s-a format în acești 14 ani care s-au scurs de la marea și de 23 August 1944. Atunci a început perioada revoluționară din istoria poporului român care a dus la naționalizarea întreprinderilor din mâinile capitaliștilor, la împărțirea între țărani săraci a pământurilor moșierești, la dezvoltarea culturii socialiste și la toate celelalte înfăptuiri dobândite sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Țineretul poate năzuți spre cele mai îndrăznețe visuri

În regimul democrat-popular, prin grija partidului comunist și a guvernului țării, tineretului îi este rezervat un trai din ce în ce mai bun și poate năzuți spre cele mai îndrăznețe visuri cu siguranța că se vor îndeplini. Iată, spre exemplu, prin ce se deosebește viața tinerei generații de azi a României de soarta pe care i-o hărăzea tineretului regimul dinainte de 23 August 1944: tinerii și tinerele se bucură azi de îndepline drepturi politice, le este asigurat dreptul la muncă, primesc salariu egal pentru o muncă egală, le sînt create condiții tot mai favorabile pentru odihnă, distracție, cultură. Fiilor oamenilor muncii le sînt deschise larg porțile tuturor școlilor. Tineretul maghiar, german, sîrb și al celorlalte naționalități conlocuitoare se bucură de aceleași drepturi și libertăți ca și tinerii români. Pentru toți tinerii României muncitorilor și țărănilor, munca constructivă, ce clădește viitorul țării, a devenit o chestiune de cinste și eroism.

Întregul popor privește cu încredere tineretul patriei și se mîndrește cu faptele sale eroice. Așa cum spunea primul secretar al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la cel de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor,

„n-a fost acțiune politică întreprinsă de partid în cei 12 ani care au trecut de la eliberarea țării la care tineretul să nu-și fi adus din plin contribuția, dovedindu-și patriotismul și spiritul de sacrificiu”. Și, într-adevăr, tineretul reprezintă o forță uriașă a dezvoltării sociale datorită atât greutateii specifice pe care o au milioanele de tineri ai R. P. Române, cât și dinamismului și combativității proprii tineretului. În această privință, un rol deosebit îi revine organizației Uniunea Tineretului Muncitor (U.T.M.).

Utemiștii — fruntași în producție

Uniunea Tineretului Muncitor este organizatoarea participării entuziaste și de masă a tinerilor muncitori la întrecerea socialistă, la lupta pentru realizarea și depășirea sarcinilor de creștere a producției industriale. Utemiștii se mîndresc cu cei 80.000 de fruntași în muncă, printre care se numără maestrul sonda Alexandru Ion, oțelarul Valeriu Lăbuneț, minerul Mihai Ștefan, filatoarea Petre S. Maria, furnalistul Victor Pall, strungărița Roth Igne și mulți alții.

Astăzi există în industria socialistă a României 14.000 brigăzi de tineret — organizate de Uniunea Tineretului Muncitor —, care aplică metode avansate de muncă, contribuind la mărirea productivității muncii.

În întreprinderi lucrează peste 40.000 de tineri inovatori, care aduc o contribuție importantă la îmbunătățirea procesului tehnologic de fabricație, la perfecționarea produselor, la obținerea de economii. Se poate spune că sînt chiar și organizații ale U.T.M. inovatoare gîndindu-ne, de pildă, la utemiștii de la uzinele „Tudor Vladimirescu” din București, inițiatorii mișcării ce se desfășoară în întreaga țară „Pentru o mai bună organizare a locului de muncă, curățenie și atitudine civilizată în producție” sau la tineretul uzinei „Progresul” din Brăila, care a lansat chemarea la întrecere: „Să realizăm economii echivalente cu prețul de cost al unor produse finite de bază ale întreprinderii”.

Entuziasm pe șantiere

La îndemnul partidului, Uniunea Tineretului Muncitor a mobilizat sute de mii de tineri care au făcut să clocotească munca entuziastă, creatoare pe marile șantiere naționale, înălțînd uzine și hidrocentrale, construind poduri și căi ferate. În momentul de față, organizația U.T.M. a mobilizat tineretul pe 9 șantiere naționale și regionale. În vederea construirii unor importante obiective economice. În ultimii doi ani, pe aceste șantiere au lucrat peste 14.000 de tineri mobilizați de U.T.M. De curînd s-a deschis un nou șantier patronat de organizația de tineret pentru construirea conductei de gaz metan ce va lega Ardealul cu Moldova.

Concomitent cu mobilizarea tineretului pe aceste șantiere, organizațiile de tineret contribuie la realizarea diferitelor sarcini puse de partid și guvern în fața economiei țării, cum ar fi realizarea planului de împădurire, care în anul trecut a fost îndeplinit plantîndu-se peste 200.000.000 de pomi și puieți datorită muncii efective desfășurate de organizațiile U.T.M. Tot așa cifra stabilită de guvern privind însilozarea nutrețului a fost respectată. Pe viitor, prin munca tineretului se va asigura nu numai îndeplinirea, ci și depășirea planului atât la împăduriri, cât și la însilozări.

TINERETUL ROMÂNIEI POPULARE

S-a extins pe scară largă inițiativa patriotică de mare importanță — strângerea de către tineret a fierului vechi. În cursul anului trecut, planul ministerial cu privire la strângerea fierului vechi a fost depășit cu 50%.

Făgașul socialist al agriculturii

Uniunea Tineretului Muncitor, desfășurând, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, o muncă politică de convingere în rândurile tineretului muncitor de la sate, a reușit să atragă pe făgașul socialist al agriculturii zeci de mii de tineri care au devenit membri ai gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor de la sate. Până acum au intrat în sectorul socialist-cooperatist al agriculturii peste 360.000 de tineri. Gospodăriile agricole colective și întovărășirile cuprind astăzi împreună cu sectorul agricol de stat mai mult de jumătate din întreaga suprafață agricolă a țării. Peste 870 de G.A.C. și întovărășiri au fost create în ultimii doi ani datorită muncii de convingere duse de organizațiile de bază ale U.T.M. sătești.

Nu de mult a avut loc la Constanța, orașul de reședință al primei regiuni complet colectivizate, Consfătuirea pe țară a țăranilor muncitori și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. În momentul de față, așa cum s-a arătat în timpul lucrărilor consfătuirii, sarcina fundamentală a transformării socialiste a agriculturii, la care contribuie și Uniunea Tineretului Muncitor, este consolidarea rezultatelor obținute până acum în construcția socialistă la sate, desfășurarea muncii politico-organizatorice pentru transformarea socialistă a agriculturii, continuând activitatea pentru crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole pe măsura dezvoltării mijloacelor de mecanizare și a asigurării cadrelor de specialiști necesare agriculturii socialiste, astfel ca până în 1960 sectorul socialist în agricultură să asigure 60—70% din totalul producției agricole-marfă.

În mijlocul elevilor și studenților

Acum elevii și studenții sînt în vacanță, se odihnesc. Dar în timpul anului școlar activitatea lor la învățătură este o parte reprezentativă a vieții tineretului. Aici trebuie să menționez că numărul studenților s-a mărit față de anul școlar 1938/1939 aproape de trei ori, iar al elevilor din toate școlile aproape de cinci ori. Marea majoritate a elevilor și studenților din R.P.R. sînt fii ai oamenilor muncii. Statul a asigurat condiții unui mare număr de muncitori din producție să urmeze cursurile universitare.

În scopul îmbunătățirii muncii politico-educative în masele studențești, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a hotărît în iunie 1956 crearea în instituțiile de învățămînt superior a asociațiilor studențești. În prezent, în toate institutele și universitățile s-au constituit asociații ale studenților, al căror scop este acela de a aduce o contribuție importantă la mobilizarea studenților în activitatea obștească, de a desfășura o viață activitate cultural-artistică și sportivă, de a se ocupa de rezolvarea problemelor specifice profesionale, precum și de probleme gospodărești și de asistență socială ale studenților.

Uniunii Tineretului Muncitor îi este încredințată și sarcina de onoare de a îndruma activitatea organizațiilor pionierești. Aceste organizații, create în 1949, s-au întărit și dezvoltat atît de mult, încît astăzi cuprind 800.000 de școlari dintre cei mai străluciți. În rândurile organizației U.T.M., copiii învață să se comporte corect la școală, în familie și pe stradă, să deosebească con-

știent binele de rău, să fie sinceri, prietenoși și săritori la nevoie, plini de respect față de cei vîrstnici, să fie modești, curajoși și devotați trup și suflet patriei.

Pace și prietenie

Uniunea Tineretului Muncitor acordă o atenție foarte mare activității tineretului în timpul său liber. Pentru tineret și copii se editează 15 ziare și reviste în limba romînă și în limbile minorităților naționale, cu un tiraj total de 1.200.000 de exemplare. Pentru tineri se organizează cercuri politice, muzicale, filatelice, sportive etc. Numai în cercurile „Să ne cunoaștem patria”, al căror scop principal este de a face cunoscute tineretului bogățiile și frumusețile patriei, trecutul glorios de luptă al poporului, s-au înscris pînă acum 270.000 de tineri.

Pentru grija manifestată de U.T.M. în organizarea timpului liber al tineretului este semnificativ să citez exemplul nenumăratelor activități și inițiative ale tinerilor în campania de pregătire a neuitatului Festival de la Moscova: aceasta cu atît mai mult cu cît pregătirile pentru viitorul Festival de la Viena ce vor începe în curînd în România vor dezvolta și îmbogăți experiența cîștigată în preajma celui de-al VI-lea Festival.

Anul trecut au fost organizate festivaluri începînd de la organizațiile de bază pînă la cele regionale. Peste 1.400 de formații artistice, totalizînd mai mult de 36.000 de

membri, s-au manifestat în prima fază a festivalurilor. Cu această ocazie au luat ființă noi echipe și ansambluri artistice, coruri, echipe de teatru și dans, echipe sportive. La festivalurile de anul trecut au participat peste 3.000.000 de tineri.

Festivalurile acestea au fost minunate sărbători ale tineretului, ce și-a manifestat astfel dorința de pace și prietenie. S-au organizat „colțuri ale festivalului”, „joi ale festivalului”, simpozioane, serate și concursuri literar-muzicale, meciuri și întreceri sportive etc. Mii de daruri au sosit de la tinerii de pe tot cuprinsul țării pentru prietenii lor de peste hotare. Dintre acestea au fost selecționate 7.500, care au fost trimise la Moscova. Delegația romînă la festival, formată din 1.000 de tineri, a împărțit aceste daruri delegațiilor veniți din toate colțurile lumii, transmitîndu-le totodată sentimentele curate și prietenești ale tineretului din România.

Aceia dintre cititorii acestor rânduri care au participat la Festivalul de la Moscova au putut să se convingă de aceste sentimente pe care tineretul romîn le nutrește față de tinerii lumii întregi, cunoscînd arta, muzica și dansurile din diferite ținuturi ale Republicii Populare Romîne, realizările sportive, participînd la întîlnirile cu delegații romîni, jucînd alături de ei cunoscuta „Perinița”. Aceasta este viața pe care tineretul din România populară o datorează neuitatului 23 August 1944.

MARIANA MIRO

O ANCHETĂ A „TINERETULUI LUMII”

EXPERIENȚELE NUCLEARE

Jn ciuda protestelor și avertismentelor mai multor savanți, personalități și conducători ai organizațiilor de masă, experiențele cu arme nucleare continuă. Din nefericire, guvernele Statelor Unite și Marii Britanii nu au urmat exemplul Uniunii Sovietice și își continuă în tot ansamblul programul experiențelor de vară.

În prezent nu mai există nici un fel de îndoială asupra primejdiei acestor experiențe. Majoritatea savanților cunoscuți și competenți declară acest lucru în unanimitate.

Totuși unii pretind că o dată cu crearea bombei „curate” s-ar putea evita consecințele vătămătoare. Trebuie însă spus limpede că o astfel de bombă nu există. Nimeni nu i-a garantat de altfel „curățenia”, cu atât mai mult cu cât nimeni nu și-a exprimat dorința de a o experimenta pe el însuși.

Dimpotrivă, savanții furnizează din ce în ce mai multe date cu privire la primejdia experiențelor nucleare pentru generația actuală și mai ales pentru generațiile viitoare. Fără îndoială, acest fapt îngrijorează adânc populațiile, care și exprimă cu voce tare protestele cerând încetarea imediată a experiențelor cu bombele „A” și „H”.

Cît despre noi, în numărul acesta din luna august, lund ce marchează împlinirea a 13 ani de la explozia primei bombe atomice deasupra orașului Hiroșima, lund în care se ține la Tokio cea de-a IV-a Conferință mondială împotriva armelor „A” și „H”, am ținut să aducem mărturia savanților și diverselor personalități ce au binevoit să răspundă la întrebările puse de „Tineretul lumii”.

IATĂ ÎNTREBĂRILE NOASTRE

1. Considerați că experiențele cu arme nucleare sînt vătămătoare pentru omenire, și mai ales pentru generația tînără, și pentru ce motive?

2. Care sînt, după părerea dumneavoastră, măsurile ce trebuie luate pentru a face să înceteze aceste experiențe?

1 Mai 1958 la Hamburg, în R.F.G.: 200.000 de persoane, cu tineretul în frunte, strigă: „Nu vrem bombe atomice!”

NU! SÎNȚ VĂTĂMĂTOARE? DA!

înt
necesare?
trebuie să înceteze?

Lord BERTRAND RUSSEL,
filozof (Marea Britanie)

1. Dacă vor continua, experiențele nucleare vor cauza, fără îndoială, un mare prejudiciu omenirii. Cele ce au avut loc vor fi în mod cert, cu timpul, la originea miilor de morți din cauza cancerului. Asociația savanților atomiști din Marea Britanie a recunoscut că numai experiențele de la Bikini ar cauza 50.000 de cazuri. Prejudiciile genetice provocate de aceste experiențe vor fi probabil și mai considerabile, deși este imposibil să emitem păreri asupra acestui subiect.

2. Experiențele trebuie să înceteze dacă e posibil printr-un acord, dacă nu, prin hotărâri unilaterale de proporții cât mai vaste.

GO-MO-JO,

președintele Academiei de științe a R. P. Chineze

1. Experiențele cu arme nucleare emit prafuri radioactive ce contaminează aerul și sînt vătămătoare ființelor vii. Este, așadar, inutil să mai spunem ce înseamnă aceasta pentru omenire. Dovada o dă faptul că Kubota Aikiși și-a găsit moartea în drama de la Hukayumaru din cauza

experiențelor cu arme nucleare făcute în trecut de Statele Unite la Bikini. Materiile radioactive ce pot acționa asupra celulelor genitale nu sînt, așadar, vătămătoare numai pentru generația tînăra direct atinsă, ci și pentru generațiile următoare.

Armele nucleare sînt realmente un fel de instrumente de masacru din cele mai neomenoase. Marile descoperiri ale cercetărilor științifice folosite pentru omorîrea în masă a omenirii — iată într-adevăr cea mai mare dramă a speciei umane. Experiențele cu aceste arme trebuie oprite imediat. Bineînțeles, nu este de ajuns să fie oprite, trebuie număidecît încetate cu totul producția, depozitarea și folosirea acestor arme, iar energia atomică să fie folosită în întregime pentru producția pașnică. Trebuie însă în primul rînd să se obțină încetarea experiențelor. La 30 martie a.c., guvernul Uniunii Sovietice a declarat că pune capăt experiențelor și a și făcut într-adevăr acest lucru. Cerem Statelor Unite și Angliei să ia și ele măsuri asemănătoare.

Oamenilor de răspundere din guvernul american le place să înșele popoarele lumii cu cuvinte fără rost ca experiențe „curate”. Am vrea să-i întrebăm: dacă există experiențe „curate”, de ce nu le fac deasupra Washingtonului sau New York-

ului și le fac deasupra Pacificului?

2. Pentru a face să înceteze experiențele cu arme nucleare, trebuie sporită și mai mult forța opiniei publice mondiale. Astăzi Uniunea Sovietică a pus capăt în mod efectiv experiențelor sale, iar opinia publică mondială trebuie să aducă un omagiu unanim acestui act frumos al Uniunii Sovietice și să exercite presiuni asupra guvernelor din Statele Unite și Anglia.

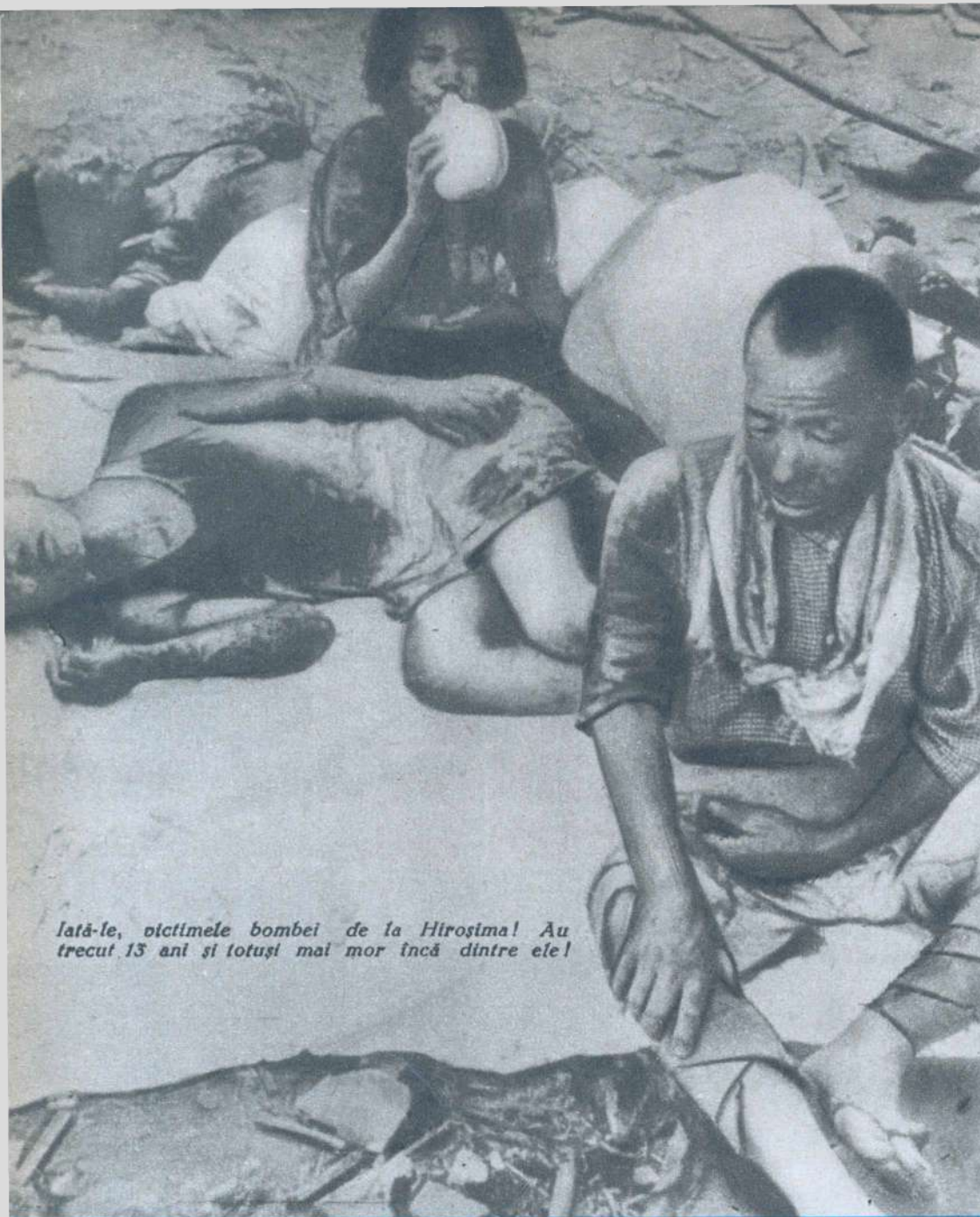
Cuvintele oamenilor de știință sînt imparțiale și convingătoare, iar savanții din diferite țări au și făcut eforturi mari în favoarea încetării experiențelor cu arme nucleare. Sper că se vor lansa în continuare apeluri pentru ca cercurile științifice și masele populare să-și alătore eforturile fără încetare și într-o mai largă măsură în această direcție.

Sînt convins că popoarele din lumea întreagă așteaptă ca poporul american să facă un efort și mai mare pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare și pentru pacea mondială.

ROCKWELL KENT,

pictor (S. U. A.)

1. Din punct de vedere biologic, continuarea experiențelor nucleare pare în mod

Iată-le, victimele bombei de la Hiroșima! Au trecut 13 ani și totuși mai mor încă dintre ele!

cînd primejdia războiului atomic va fi declarată în afară de lege, iar declararea în afara legii a războiului atomic și a tuturor războaielor depinde de modul în care se va putea demonstra eventual zădărniciia economiei de război. Există actualmente semne ce arată că economia noastră de război se clatină.

D-na RAMESHWARI NEHRU,
președinta Asociației indiene pentru
solidaritatea africano-asiatică

1. Nu pot exista două opinii diferite în legătură cu primejdia experiențelor nucleare pentru omenire. Numai cîteva persoane interesate au putut să inventeze teoria bombelor „curate” și să susțină că experiențele nucleare nu cauzează nici un prejudiciu nimănui. Savanții au dovedit că prezența sporită a elementelor radioactive în atmosferă poate aduce prejudicii psihice și fizice îngrozitoare populației din regiunile unde au loc aceste experiențe. Cel mai mari savanți din lumea întreagă au declarat în mai multe rînduri că experiențele acestea provoacă diferite boli, cum ar fi cancerul și altele, de care victimele pot suferi și suferă chiar efectiv. Cele suferite de Japonia nu numai prin bombardarea orașelor Nagasaki și Hiroșima, dar și din cauza experiențelor din Pacific, au dovedit în mod incontestabil că experiențele acestea sînt primejdiioase pentru omenire. Cîți copii japonezi nu au suferit consecințele acestor experiențe! Ele dăunează în special tinerilor, al căror echilibru mintal li-l tulbură întotdeauna. Tinerii aceștia au simțămîntul că nu pot fi singuri în viață. Primejdia psihologică este poate mai gravă decît toate riscurile fizice ce le pot aduce după ele experiențele atomice.

Dar cît de trist e cînd te gîndești că generația actuală nu este singura ce va avea de suferit de pe urma experiențelor; acestea vor afecta și sănătatea generației viitoare! Nenumărați copii ce au trăit în zonele contaminate de experiențele atomice și chiar unii ce s-au născut după ce au avut loc aceste experiențe sînt deformați din cauza a tot soiul de boli ce determină diferite deficiențe fizice și mintale. Acest fenomen este mai rău ca moartea. Moartea își doboară victima; a cauza în mod voit ruinarea sănătății morale și fizice a omenirii este o crimă de neiertat.

2. Opinia publică trebuie alertată. Trebuie să se radiodifuzeze știri privitoare la faptele, petrecute, pentru ca toți să știe exact cît de primejdiioase sînt experiențele nucleare atît pentru ei, cît și pentru copiii lor. În toată istoria neamului omenesc nu s-a descoperit sau folosit pînă acum nimic atît de îngrozitor și de diabolic. Doar opinia publică, care trebuie informată și întărită, poate pune capăt acestei primejdii îngrozitoare. Armele acestea nu sînt primejdiioase prin ele însele. Doar cei ce le fabrică le fac de temut. Dacă nu sînt minuite de oameni, sînt doar corpuri neînsuflețite pe care nu ne rămîne decît să le distrugem. Dacă toți savanții, toți muncitorii din uzine și de la transporturi, dacă toți soldații ar refuza să le minuiască, nici un guvern, oricît de puternic ar fi, nu ar putea să le folosească.

Dr. E. H S BURHOP
(Marea Britanie)

1. În urma experiențelor nucleare, materiale radioactive infectează straturile înalte ale atmosferei și se depun treptat pe suprafața pămîntului; această ultimă perioadă durează vreo zece ani după explozie. În general ploaia le servește de vehicul. Unul din materialele radioactive, forma radioactivă a stronțului, se introduce în plante și, în sfîrșit, cu hrană, în corpul omenesc. O dată aci, stronțitul are tendința de a se depune în oase, unde poate rămîne între 7 și 10 ani. Particulele radioactive emise de stronțiu pot provoca cancerul oaselor, iar acțiunea lor asupra măduvei oaselor poate provoca leucemia sau can-

D. N. Dutt
as in 11
Hi W. Burhop
Moku Jany
Whipham
Bartholomew Russell
Rameshwar Neheru.
Iwas Ogawa
Scott Nearing. Roosevelt Kent.

indiscutabil să periclitaze toate viețile omenesii și poate chiar supraviețuirea normală a speciei umane. Pe lângă aceasta, faptul că marile națiuni din lume sînt angrenate în pregătirea unui război ce s-ar putea sfîrși cu distrugerea civilizației, dacă nu și a întregii omeniri, oferă perspective deznădăjduite și distruge toate valorile morale. Acesta este fără îndoială un factor ce contribuie la problema tot mai gravă a delinvenței juvenile din America.

2. După declarația referitoare la încetarea experiențelor nucleare din Uniunea

Sovietică, următorul lucru de făcut ar fi oprirea acestor experiențe din partea Marii Britanii și Statelor Unite. Atît timp cît Statele Unite urmăresc o economie de război, trebuie să ne așteptăm ca ele să reziste oricărei încetiniri a dezvoltării forței nucleare în vederea războiului, dezvoltare pentru care experiențele apar ca indispensabile. S-a arătat în mod cît mai clar că nu fusesem pregătiți să găsim acceptabil nici un plan referitor la încetarea experiențelor.

Este posibil ca încetarea experiențelor nucleare să nu se producă decît atunci

Hiroşima! Prima bombă atomică: 200.000 de victime, un oraş distrus! Îşi închipuie cineva ce ar însemna explozia unei bombe H actuale?

cerul singelui. Creşterea oaselor fiind deosebit de rapidă la copii, oasele lor conţin o proporţie deosebit de mare de stronţiu, astfel că ei sînt expuşi unor primejdii din cele mai grave.

Se socoteşte că peste 100.000 de oameni vor muri în cursul viitorilor 30 de ani de cancer al oaselor sau de leucemie datorită experienţelor atomice efectuate pînă acum. Cifrele acestea sînt cu totul neprecise, deoarece cunoaştem prea puţin efectele unor doze foarte mici de stronţiu capabile de a provoca cancerul.

Materiile radioactive mai au şi efecte genetice şi se socoteşte că în cursul viitorilor 1.000 de ani vor muri de timpuriu în urma experienţelor nucleare mai multe sute de mii de urmaşi ai noştri care altminteri ar fi trăit normal şi ar fi avut o viaţă sănătoasă.

2. Trebuie pus capăt experienţelor nucleare printr-un acord internaţional sau prin acţiunile unilaterale ale puterilor interesate. Este clar că dacă guvernele ţărilor occidentale nu au intenţia să urmeze exemplul conducătorilor sovietici şi să renunţe la încetarea experienţelor nucleare, ei ar putea fi constrînşi la aceasta de voiaţa nestăvilă a popoarelor. Încetarea experienţelor nucleare este o etapă necesară pe calea ce duce la interzicerea tuturor armelor nucleare. Acordul în privinţa încetării experienţelor nucleare şi a măsurilor importante de luat în vederea dezarmării trebuie să constituie o parte importantă a Conferinţei la nivelul cel mai înalt, iar activităţile tuturor popoarelor ce doresc pacea şi sînt hotărîte să o vadă menţinută trebuie să tindă să obţină înţilnirea dintre conducătorii de stat pentru tratative la nivelul cel mai înalt.

I. KURCEATOV

memburu al Academiei de ştiinţe a U.R.S.S., directorul Institutului de energie atomică

1. Experienţele cu arme atomice fiind semnele premergătoare ale posibilităţii războaielor atomice sînt în prezent şi vor fi şi în viitor din ce în ce mai vătămătoare sănătăţii omenestii. Calculele făcute arată că dacă experienţele cu arme atomice vor continua în acelaşi ritm, izotopii radioactivi ai stronţiului, cesiului şi carbonului, ce se formează în timpul exploziilor, se vor răspîndi apoi pe tot globul şi vor cădea pe suprafaţa pămîntului, provocînd la fiecare generaţie viitoare boli ereditare unui număr de cîteva milioane de persoane.

2. Oamenii simpli şi cinştiţi din lumea întreagă aspiră la linişte şi la pace. Numai prietenia dintre popoare şi încrederea lor reciprocă pot deschide calea progresului şi a bunăstării generale. Poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, a luptat şi va lupta pentru pace. El va lupta pentru ca toate cuceririle ştiinţei şi tehnicii să devină surse de bunăstare a omului.

Dr. A. LACASSAGNE

memburu al Academiei de medicină, directorul onorific al Institutului de radium din Paris

1. Fiind specializat de 50 de ani (aproape de la începutul cercetărilor de acest fel) în studiul biologic al radiaţiilor ionizante, pot afirma că sporirea radioactivităţii generale (indiferent de ce grad) nu poate fi decît vătămătoare pentru omenire şi mai ales pentru generaţia tînără.

Dacă radioactivitatea continuă să crească din cauza înmulţirii exploziilor nucleare generatoare şi răspînditoare de radioelemente cu viaţă lungă, nu mai încap nici o îndoială că generaţia tînără va plăti cancerului un tribut în mod considerabil mai mare şi că generaţiile ulterioare vor prezenta numeroase infirmităţi transmissibile.

SCOTT NOARING

scriitor (Statele Unite)

1. Nu sînt fizician. Păreră mea se bazează pe ce spun savanţii.

Exploziile nucleare eliberează particule radioactive ce pătrund în organismul omenesc modificîndu-l structura şi funcţiile. Se pare că aceste modificări au un efect deosebit de distrugător în perioada prenatală şi în cursul primilor ani de viaţă. Este vorba acum să nu ne pierdem timpul cu vorbăria despre otrăvurile ce depind de vîrstă, sex etc., ci să oprim otrăvirea vieţii de pe planeta noastră.

2. Oprirea experienţelor este o chestiune de amănunt. Sarcina noastră reală este să stabilim şi să menţinem o ordine socială în care să se dezvolte sănătatea, fericitărea, simţămîntul de utilitate, înţelegerea. Într-un cuvînt, este vorba să dăm rasei omenestii posibilitatea de a creşte, de a se maturiza şi de a evolua.

Prof. MORTEN LANGE

(Danemarca)

1. Experienţele, aşa cum se practică acum, „nu distrug omenirea”. Totuşi e clar că există anumite riscuri, mai ales pentru generaţia viitoare, şi oamenii de ştiinţă din lumea întreagă trebuie să se întrebe în mod foarte serios dacă nenorocirile pe care le-ar implica războiul pentru omenire nu interzic fiecărui savant de bună-credinţă să colaboreze la experienţele cu arme nucleare. După păreră mea se poate da întrebării răspunsul următor, bazat pe motive întemeiate:

Cunoscînd riscul accidentelor grave ce pot rezulta din experienţele nucleare pentru nenumăraţi membri ai generaţiei prezente şi viitoare, nimeni — şi îndeosebi savanţii, care sînt mai bine informaţi ca toţi — nu se mai poate pronunţa în favoarea continuării experienţelor atomice şi fiecare trebuie să facă tot ce poate pentru a obţine încetarea lor imediată.

2. Trebuie insistat pe lîngă conducătorii politici ca să adopte punctele expuse mai sus şi să acţioneze în consecinţă şi fără

întîrziere. Este de datoria fiecărui membru al societăţii umane să întărească aceste presiuni.

Prof. IWAO OGAWA

St. Paul's University (Japonia)

1. Avem toate motivele să credem că fiecare încercare cu bomba atomică sporeşte riscurile posibile ale radiaţiilor globale.

Cercetările ştiinţifice au arătat că diverse elemente primejdioase, ca stronţiu 90, cesiul 137, plutonul 239 etc., sînt acumulate în cantităţi considerabile în lume şi absorbite treptat de corpul omenesc.

Deşi nivelul actual de contaminare nu este suficient de ridicat pentru a provoca leucemii sau alte „maladii atomice” grave, nimeni nu poate contesta că, cu timpul, gradul actual de contaminare poate să determine un anumit pericol de leucemie şi de deformări genetice. Se socoteşte la mai multe sute de mii numărul de victime posibile ale experienţelor nucleare realizate pînă în prezent.

După păreră mea, trei primejdii mai mari ameninţă tineretul în urma experienţelor nucleare: în primul rînd, tinerii sînt mai expuşi ca persoanele în vîrstă primejdiei leucemiei şi altor boli grave prin faptul că mai au mult de trăit şi că au absorbit de la început doza de radiaţii ce poate provoca, după cîteva ani, aceste boli. În al doilea rînd, ei riscă să aibă urmaşi anormali, primejdie ce nu ameninţă oamenii mai în vîrstă, care nu mai pot avea copii. În al treilea rînd, tinerii nu sînt responsabili politiceşte de cursa reînarmărilor, ce are loc actualmente între marile puteri, şi riscă să cadă victimele politicii imperialiste.

2. Sarcina cea mai importantă constă în a face cunoscute fiecăruia primejdiile reale ale radiaţiilor şi ale unui război nuclear catastrofal. Din nefericire se pare că popoarele lumii — cu excepţia poporului japonez — ştiu prea puţine despre această problemă. De aceea trebuie să sperăm că anumite cărţi excelente ca „Experienţele nucleare” de profesorul Taketani (Iwanami-Shoten Book Co. Tokyo 1957), „Călătoria unui dragon fericit” de dr. Lapp etc. se vor traduce în toate limbile şi vor fi citite de tinerii din lumea întreagă.

Înarmarea tineretului paşnic cu cunoştinţe ştiinţifice imparţiale — iată, cred, singura cale adevărată ce duce la ţinta noastră finală, şi anume, la interzicerea armelor nucleare.

D. N. PRITT

avocat (Marea Britanie)

1. Da, sînt vătămătoare pentru omenire şi mai ales pentru tineri din următoarele motive:

a) Ele riscă să primejduiască sănătatea fizică a fiinţelor omenestii din orice parte a globului, precum şi a generaţiei viitoare.

b) Ele contribuie la fabricarea tot mai masivă a armelor de tot felul, din ce în ce mai primejdioase.

c) Ele sprijină forţele ce încearcă să domine lumea pe calea armelor, făcîndu-le şi mai avide de războaie.

d) Ele contribuie la crearea unei stări de lucruri de asemenea natură încît un simplu accident ar putea declanşa un război de nimicire.

2. În primul rînd trebuie ca opinia publică din toate ţările, dar mai ales din Marea Britanie şi din Statele Unite, să fie suficient de puternică pentru a constrînge guvernele acestor ţări să urmeze pilda Uniunii Sovietice şi să înceteze experienţele. În al doilea rînd: opinia publică din toate ţările să meargă şi mai departe şi să constrîngă guvernele tuturor ţărilor mari să înceteze pe veci asemenea experienţe şi să renunţe nu numai la ele, ci şi la fabricarea şi stocarea tuturor armelor nucleare; iar apoi, treptat, să realizeze dezarmarea controlată.

NOTE DE CĂLĂTORIE: în INDIA

Președintele F.M.T.D., Bruno Bernini, a vizitat de la 9 mai și până la 15 iunie Japonia și India.

În Japonia a fost oaspetele Consiliului Asociațiilor de Tineret, Consiliului Tineretului din Sohjo, Consiliului Național al Băieților și Fetelor din Japonia, secției de tineret a Partidului Socialist, Federației Naționale a Autonomiilor Studențești, Coralei Centrale, Ligii Tineretului Democrat și Ligii Tineretului Coreean din Japonia.

În India, Bruno Bernini a fost primit de d-l prim-ministru Jawaharlal Nehru, de vicepreședintele republicii, d-l Radhakrishnan, de domniile miniștri Krișna Menon și Gulzaril Nanda, de d-l Dhebar, președintele Partidului Congresului, de d-na Aruna Asaf Ali, primarul orașului New Delhi, de d-l dr. Triguna Sen, primarul orașului Calcutta, de d-na Indira Gandhi, de-rectorul Universității din Calcutta și de numeroase alte personalități din viața publică indiană, din lumea culturală și sportivă.

Președintele F.M.T.D. a avut convorbiri cu conducătorii ai organizației Bharat Sevak Samaj și Bharat Yuvak Samaj, ai secției de tineret a Partidului Socialist, ai Kalkatei Yuba Sangha (Federația Tineretului din Calcutta), ai Federației Indiene a Studenților, ai Federației Tineretului Indian, ai Conferinței Tineretului Indian și ai diferitelor altor organizații de tineret, instituții sociale, culturale și sportive.

Publicăm în aceste pagini citeva note din carnetul său de călătorie în India.

REDAȚIA

Greutățile sînt tot atît de mari, dacă nu și mai mari ca munții. Însă cel ce privește prezentul fără să-și dea seama ce reprezintă trecutul, care trebuie să

dispară, și viitorul, ce se apropie, acela nu cunoaște sufletul Indiei, al Indiei noi. Există, e drept, mii de cocioabe, barăci etc. Dar sînt și case în bună parte nou construite.

Ești impresionat de tot ce trebuie făcut pentru ca India să devină o țară modernă, avansată. Dar trebuie să spunem totodată că opera aceasta a și început, că s-au realizat pînă acum lucruri mari și că opera cea mare se va face oricum.

Aceasta mai ales e ceea ce trebuie văzut dacă vrem să înțelegem India. Sufletul și inima noului tineret indian privesc fără teamă dificultățile de astăzi. „Vom învinge toate greutățile, chiar dacă sînt înalte ca munții — spune un cîntec al tineretului indian. Le vom învinge pentru că ne dăm mina și lucrăm împreună”.

India cea nouă a luat naștere, s-a eliberat de colonialism și progresează spre viitor datorită eforturilor comune ale tineretului.

Am vorbit cu tinerii ce construiesc prin muncă voluntară barajul de pe malurile fluviului Jamna. Salutîndu-mă, au salutat în același timp „succesul planului cinci-

nal, prietenia, pacea”. Acest succes nu reprezintă numai un simbol, fiindcă acum în India tinerii constructori se numără cu sutele de mii.

★

Bharat Juvak Samaj, secția de tineret a lui Bharat Sevak Samaj, organizația unitară al cărei președinte este marea personalitate a primului ministru J. Nehru, organizează tineretul pentru dezvoltarea și construirea societății indiene. În spiritul acesta, tineretul este o forță mobilizatoare și „prin participarea sa la construirea țării știe că muncește pentru el însuși”.

Convorbirea de la sediul din New Delhi despre munca organizatorică, despre educarea și dezvoltarea inițiativei constructive a tineretului pentru avîntul țării, schimbul de păreri cu conducerea lui Bharat Sevak Samaj și căutarea de interese comune au fost de mare valoare. Primirea a fost frățească. Împreună cu d-l Gopal Shastri, secretarul național al lui Bharat Juvak Samaj, am vizitat două tabere de muncă voluntară, una de băieți și cealaltă de fete, de pe lângă Sal-Sempur, în împrejurimile lui New Delhi. Theel-Karanya se numește tabăra unde muncesc 140 de tineri. Clădirea în care sînt cazați este o școală situată lângă fluviul Jamna. Fluviul acesta se revarsă în fiecare an, făcînd ravagii uriașe. Tabăra a fost alcătuită pentru construirea unor baraje puternice, capabile să stăvilească și să disciplineze cursul fluviului. Tabăra, ale cărei conducere și organizare le asigură tinerii singuri, primește participanți pe trei săptămîni. Programul zilnic prevede 3 ore de muncă fizică, de la 7 la 10 dimineața, apoi lecturi colective despre cultură, sport etc.

Tabăra fetelor poartă numele satului, Sal-Sempur, și poate caza cca. 60 de fete. Munca practică se face în sat: inițiative sociale, ajutor familiilor numeroase, îngrijirea copiilor, instrucțiuni de igienă, lucru manual, croitorie etc. În tabără se organizează lecturi colective, activități educative, culturale și sportive.

Ceea ce m-a impresionat într-adevăr foarte mult este grija cu care sînt întreținute taberele.

Pe șantier, nota predominantă sînt entuziasmul cu care muncesc tinerii și înalta valoare nu numai constructivă, dar și morală și educativă a operei pe care o îndeplinesc.

Tabăra de activitate a lui Bharat Sevak Samaj are o semnificație cu atît mai mare dacă ne gîndim că s-au organizat tabere asemănătoare pentru 1957—1958 ce cuprind un total de 50.345 de băieți și fete, iar în 1959 se prevăd 1.200 de tabere cu participarea a cca. 100.000 de tineri. Taberele de muncă voluntară nu reprezintă decît o parte a activității lui Bharat Sevak Samaj.

1. Bruno Bernini i-a transmis primului ministru, J. Nehru, sentimentele respectuoase ale F.M.T.D.

2. Președintele F.M.T.D. în mijlocul tinerilor din tabăra organizației Bharat Juvak Samaj de lângă fluviul Jamna

3. La primăria din Calcutta, dr. Triguna Sen, primarul orașului, primindu-l pe Bruno Bernini. Mai sînt de asemenea prezenți dr. A. K. Bose și Sarada Mitra (foto: Asoke Gomo)

Kalikata Yuba Sangha este o organizație frumoasă care numără numai la Calcutta mii și mii de tineri. La recentul său congres au participat delegați din zeci și zeci de sate și uzine. Ea va depăși în curând limitele orașului, devenind o organizație răspândită în toată țara.

Am fost primit de consiliu, ai cărui membri sînt personalități și tineri din grupări politice și cu activități sociale din cele mai diferite. Aceasta oglindește caracterul multilateral al organizației, care, prin munca ei în slujba tineretului și a țării, a dobîndit sprijinul miiilor de tineri și prestigiul autorităților și al opiniei publice.

Primirea frățească pe care mi-au făcut-o atît președintele cît și toți membrii consiliului dovedește legăturile adînci de prietenie ce leagă această organizație de federația noastră.

Înspirîndu-se din interesele tineretului și căutînd să desfășoare activități sociale, culturale, sportive multiple, Kalikata Yuba Sangha tinde să antreneze tineretul în procesul de reconstrucție și renovare a țării, ca forță capabilă de a aduce o contribuție valabilă la soluționarea problemelor.

Puțin timp înainte de sosirea mea, căldura toridă atinsese 44°, și mizeria profundă înlesnise prezența citorva cazuri de holeră, amenințînd o populație masivă.

S-au constituit atunci sute de grupuri de tineri voluntari care au ajutat serviciile sanitare ale municipalității; autoritățile sanitare au furnizat materialul profilactic; s-au ținut pentru tineri cursuri scurte de cîteva zile pentru instruirea igienică, s-au vizitat cartierele cele mai locuite, și mii de persoane au fost injectate pentru a se stăvilii propagarea bolii.

★

Casa de odihnă a studenților din Calcutta este o instituție ce a luat ființă abia de cîteva ani, din inițiativa studenților și în slujba acestora. Un mare număr de studenți indieni sînt atinși de T.B.C. Și problema aceasta nu poate fi rezolvată cu bagheta magică. Toate inițiativele ce favorizează soluționarea ei dobîndesc, așadar, o mare valoare, nu numai umană, ci și națională.

Datorită muncii voluntare a medicilor și contribuției instituțiilor, mii de studenți bolnavi sînt astăzi primiți și găzduiți la casa de odihnă a studenților pînă la vindecarea lor. Cînd a fost creată, casa de odihnă era destul de limitată. Astăzi ea a devenit o organizație de mare autoritate. Dispensarul ei, pe care l-am vizitat, este un centru cu echipament modern și vizitat zilnic de sute de studenți. Dar el nu mai este suficient. Casa de odihnă a obținut din partea municipalității concesia unui teren în centrul orașului pentru construirea unei noi clădiri, iar lucrările vor începe în scurt timp. Într-un viitor apropiat, ea va deveni, în afară de centru de asistență, și un centru de studii și de cercetări științifice. Nu este acesta un nou exemplu al uriașelor capacități constructive ale tineretului indian?

★

Cei 140 de tineri voluntari ai organizației Bharat Juvak Samaj, pe care l-am întîlnit și cu care am muncit și eu puțin pe malurile fluviului Jamna, grupurile de tineri voluntari ai Kalikatei Yuba Sangha, studenții de la casa de odihnă și cîți alții nu aș putea menționa?... Cu toată diversitatea organizațiilor din care fac parte, toți tinerii indieni muncesc la aceeași operă. În sinul organizațiilor lor, prin activitățile lor, trecînd peste ideea de castă ce desparte India, tinerii aceștia muncesc, studiază, se cultivă, se organizează și își conduc împreună viața, contribuind totodată la construirea țării.

Și, în această operă comună de muncă și de formare, ei se pregătesc pentru ziua de mîine, lichidînd diferențele trecutului, făcînd astfel să progreseze noua societate indiană, deschisă gîndirii moderne și tinzînd spre cuceririle cele mai înalte ale progresului.

Handwritten Japanese text in vertical columns, likely a transcript or notes related to the article.

COMUNICAT

asupra vizitei din Japonia

Între 9 și 21 mai, președintele F.M.T.D., d-l Bruno Bernini, a vizitat Japonia, fiind primit călduros de diferite organizații de tineret și studențești.

În timpul șederii sale în orașele Tokio, Kyoto, Ōsaka și Hiroșima, el a vizitat diferite instituții și asociații, a avut întîlniri și a schimbat puncte de vedere cu conducătorii Consiliului Asociațiilor de Tineret din Japonia, ai Consiliului Tineretului din Sohyo, ai Consiliului Național al Băieților și Fetelor din Japonia, ai Federației Naționale a Autonomiilor Studențești din Japonia, ai secției de tineret a Partidului Socialist, ai Ligii Tineretului Democrat, ai Coralei Centrale, ai Ligii Tineretului Coreean din Japonia etc.

Diferite întrevederi s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie, respectîndu-se caracterul și poziția fiecărei organizații, în spiritul înțelegerii reciproce și în dorința comună de a dezvolta colaborarea reciprocă.

La 22 mai a avut loc o întîlnire comună între reprezentanții acestor organizații și președintele F.M.T.D. În cursul acestei întîlniri, după un schimb de vederi, s-a ajuns la concluziile următoare:

— Pentru înlăturarea primejdiei războiului nuclear ce amenință omenirea este indispensabilă colaborarea dintre toate organizațiile de tineret de orice orientare și din orice țară pentru a se obține încetarea experiențelor cu arme nucleare, oprirea exportului de arme nucleare și a instalării bazelor de lansare a rachetelor în țări străine, pentru dezarmarea și securitatea mondială.

F.M.T.D. și organizațiile de tineret din Japonia își coordonează eforturile pentru a înlesni participarea mai largă a tineretului din celelalte țări la cea de-a IV-a Conferință mondială împotriva bombelor A și H și pentru dezarmare, ce va avea loc la Tokio între 15 și 20 august a.c.

Președintele F.M.T.D., d-l Bruno Bernini, a reafirmat că F.M.T.D. va sprijini activitățile tineretului japonez, singura țară ce a suferit distrugerii de pe urma bombelor A și H. F.M.T.D. nu va cruța nici un efort pentru a face cunoscute tineretului lumii consecințele îngrozitoare ale experiențelor cu arme nucleare și pentru a acționa în vederea interzicerii bombelor; ea își va da sprijinul delegațiilor organizațiilor de tineret și studenți pentru vizitarea diferitelor țări.

— Organizațiile de tineret din Japonia lansează cu orice prilej apeluri către tineretul și studenții din lumea întreagă pentru ca Okinawa să fie restituită Japo-

niei. Sprijinind această revendicare, F.M.T.D. va lansa un apel către tineretul din toate țările chemîndu-l să fie solidar cu tineretul japonez.

Recunoscînd marea valoare a celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru dezvoltarea colaborării internaționale în actuala situație mondială, organizațiile de tineret din Japonia își iau angajamentul — în spiritul hotărîrilor Comitetului internațional de pregătire — de a munci pentru succesul celui de-al VII-lea Festival, ce va avea loc la Viena între 26 iulie și 4 august 1959.

S-a ajuns la un acord în coordonarea eforturilor pentru ca cel de-al VII-lea Festival să fie rezultatul muncii comune și pe picior de egalitate a tuturor organizațiilor naționale și internaționale de tineret și un nou aport al generației noastre tinere la cauza prieteniei și a păcii.

Președintele Bruno Bernini a declarat că F.M.T.D. își va da tot sprijinul pentru succesul pregătirilor și al participării la festival a tineretului japonez.

Participanții la întîlnire au afirmat că, în ciuda deosebirii de religie, de ideologie și de realități naționale, înțelegerea și colaborarea internațională dintre toate organizațiile naționale și internaționale de tineret și de studenți, fără nici o discriminare, este posibilă și necesară dacă dorim să înlesnim realizarea năzuințelor tineretului, dezvoltarea prieteniei și să contribuim la construirea păcii. Ea trebuie realizată pe baza respectului reciproc, a egalității partenerilor și a neintervenției în problemele interne.

În spiritul acesta, s-a căzut de acord să se concluzeze pentru coordonarea eforturilor și sprijinirea tuturor inițiativelor de colaborare ce ar interesa tineretul, indiferent de unde vin.

Organizațiile de tineret și studenți din Japonia vor depune toate eforturile pentru a favoriza colaborarea dintre F.M.T.D. și W.A.Y., precum și între toate organizațiile, în interesul tineretului. F.M.T.D. își va mări eforturile pentru înlesnirea acestei colaborări.

Înainte de a părăsi Japonia, președintele Bruno Bernini, mulțumind pentru primirea făcută, a dorit să mai exprime încă o dată sentimentul de prietenie și solidaritate al F.M.T.D. față de tinerii din Japonia, de organizațiile și de lupta lor pentru fericire, prietenie și pace.

In cliseu: Declarația în limba japoneză.

Impresiile unui fericit câștigător

De data aceasta reproducem scrisoarea plină de bucurie a prietenului nostru Solly Wolodarsky din San Martin, Argentina, fericitul câștigător al premiului I al concursului literar de la cel de-al VI-lea Festival:

„Am primit amabila voastră scrisoare în care îmi comunicați obținerea premiului I pentru lucrările dramatice trimise la concursul literar organizat în cinstea celui de-al VI-lea Festival. Nu vă puteți închipui ce reprezintă aceasta pentru mine. Nu am participat până acum încă niciodată la concursuri, fie la mine în țară sau în străinătate. Am trecut prin clipe foarte grele cu munca mea literară, căreia i-am închinat cele mai bune eforturi ale vieții mele, sacrificându-i chiar pacea căminului meu (sînt căsătorit și tată a doi copii). Aș putea spune multe pe tema aceasta, dar cred că, în afară de țările unde munca intelectuală este considerată ca cel mai mare efort omenesc, scriitorii tineri se lovesc pretutindeni de aceleași greutăți.

Am participat la concurs datorită insistențelor unui prieten care primise și el un premiu la concursurile de la al IV-lea și al V-lea Festival. Și de fapt el a făcut toate demersurile necesare, el a dactilografiat lucrarea mea «La Raza de las Subhombres», ducînd-o la poștă etc.

Am resimțit emoția cea mai extraordinară din viață cînd am știut că, la mii de kilometri de țara mea, opera mea — piesa de teatru a unui argentinian — fusese remarcată de un juriu calificat ce nu mă cunoștea decît prin prisma personajelor și ideilor scrise în cartea mea.

Lucrul acesta mă încurajează și mă obligă să continui să muncesc cu și mai multă râvnă...

Decernarea premiului meu a avut un răsunet foarte mare în cercurile intelectuale din țara mea, la seminariile autorilor dramatici din care fac parte, la Federația Teatrelor Independente, în care funcționez actualmente ca avocat, și, în general, printre scriitorii și artiștii, și mai ales în rândurile tineretului, unde sînt destul de bine cunoscut. Cred că faptul acesta va contribui mult la cunoașterea Federației Mondiale în acest cerc și sînt convins că va avea ca rezultat participarea tinerilor din țara mea la viitoarele concursuri ale festivalului.”

...Ne anunță apoi cu o bucurie și mîndrie justificate că un important editor dramatic a obținut dreptul să-i publice opera în mai multe mii de exemplare sub emblema celui de-al VI-lea Festival. Faptul i-a entuziasmat pe tinerii dramaturgi argentinieni. „Acesta este adevăratul rezultat, adevărata importanță a festivalului și a acestui concurs, care, pînă în prezent, era foarte puțin cunoscut la mine în țară. Este cel mai adevărat premiu pe care l-au primit argentinienii, cele mai vii mulțumiri pe care le puteau primi tinerii intelectuali argentinieni reprezentați prin persoana mea.”

SOLLY WOLODARSKY
SAN MARTIN — Argentina

SCRISORI CĂTRE REDACTIE

Un prim răspuns...

Sînt foarte fericit că pot citi „Tineretul lumii”. Cel mai mult mă interesează rubrica de corespondență și știrile despre activitățile tineretului lumii. Vă mărturisesc în mod sincer că după părerea mea „Tineretul lumii” este cea mai bună revistă ce apare pentru tineret. De ce spun aceasta? Iată:

Sper că veți putea publica paragraful următor:

„Am căutat corespondenți de toate națiunile prin „Tineretul lumii”. Drept rezultat am primit scrisori din Germania, U.R.S.S., Bulgaria, Cehoslovacia și India. Deoarece primesc într-una scrisori din cele patru colțuri ale lumii, mă străduiesc să răspund tuturor prietenilor mei de departe, dar cred că la doi dintre ei nu am putut încă răspunde. De aceea îi rog pe cei ce mi-au scris să citească această promisiune ca un prim răspuns din partea mea și le promit că voi răspunde la fiecare în parte.”

SIEN KIAN HIAN
(Bandung, Indonesia)

Prietenul nostru Sien Kian Hian ne-a mai trimis alături și o foarte frumoasă serie de timbre indoneziene cu flori pe care le-am prezentat cititorilor noștri la rubrica de filatelie din nr. 6 (iunie).

Ce am văzut în Algeria

Unul din cititorii noștri, Roger Bernard din Saône-et-Loire (Franța), ne-a adresat această scrisoare, relatînd prin ce a trecut. El ne scrie: „Am fost soldat în Algeria și vreau să vă fac cunoscută situația de acolo.

Poporul algerian este asuprit prin forță, cu așa-zise «controluri» severe de pedepsire. Mii de algerieni sînt siliți să îndeplinească munci foarte grele.

Satele ce se găsesc în împrejurimile locurilor unde se petrec luptele sînt adesea supuse represiunilor, chiar dacă nu au luat parte la lupte. Toată populația suferă de foamete, de mizerie și de grozăviile războiului.

Chiar și soldații sînt prost hrăniți și sînt de multe ori «dihniți de foame». Vă trimit o fotografie, unde sînt eu militar, pe lângă Colom Bechar, și cum vedeți dau de mîncare la doi copilași algerieni cărora le e foame din cauza acestui război afurisit. Ei șovăie să ia bucățile de pîine, atît le este de frică de teroarea militară. Mii de algerieni sînt întemnițați în toate ora-

șele Algeriei și Franței. Și cînd mă gîndesc la războiul acesta, care costă circa două milioane pe zi, și la tot ce s-ar putea face pentru muncitori cu uriașele sume ce se cheltuiesc pentru apărarea colonialismului francez!

Soldații francezi din Algeria sînt împotriva războiului, și mulți tineri zac în închisoare pentru că au refuzat să lupte împotriva poporului algerian.

Dar să revenim la Algeria. Vă spuneam mai sus despre controlurile la care sînt supuși algerienii. Am asistat eu însumi la aceste faimoase «controluri». Într-o zi, la vreo 100 km de Gêrville și Gien, am sosit într-un «duar». Aci a început «controlul», întrebări după întrebări, iar apoi șeful ne-a comandat să dăm foc la «ghitun», copiii plîngeau la picioarele noastre, se pare că tatăl plecase în maquis-ul algerian, apoi, s-a dat foc la un alt ghitun — și aceasta numesc ei pacificare; e frumoasă, n-am ce zice! Pacificare prin teroare și mizerie, în care aceleași orori se reîntînesc în fiecare zi.

De aceea condamn războiul din Algeria și cer încetarea focului, cer să nu mai curgă sîngele soldaților francezi și algerieni, pentru ca pacea să revină pe veci, pentru fericirea tinerilor din lumea întreagă, indiferent de ce rasă sînt.

Nimic nu-i va putea împiedica pe tineri de a povesti ce au văzut și ce gîndesc despre războiul din Algeria.”

BERNARD ROGER
(Franța)

s. hidromede și e. atomito își continuă convorbirea

Cine a descoperit masele
plastice, când anume și ce
rezultate au dat ele?

— Așadar, se adresa Hydromede lui Atomito, nu ai putut să-ți aduci aminte cine a fost primul care a descoperit masele plastice. Ar fi bine să o știi. Și ai avut perfectă dreptate, dragă colega, când ai spus că masele plastice au în fața lor un viitor mare. Sint de acord cu dumneata. Dar să privim drumul parcurs de ele.

Hydromede tăcu o clipă, apoi continuă:
— Primul care a descoperit materia plastică a fost John Hayatt. Aceasta se petrecea în 1863. John Hayatt, proprietarul unei tipografii din statul New York, citi într-o zi un anunț cu următoarea ofertă: doi industriași se declarau dispuși să plătească o primă de 10.000 de dolari celui care ar descoperi un corp capabil să înlocuiască fildeșul la fabricarea bilelor de biliard. Hayatt nu era bogat; întreprinderea sa nu mergea prea bine, o primă de asemenea importanță ar fi fost foarte binevenită. Întimplător, attit el cît și fratele său se ocupau cu chimia. Ei hotărîră să atace problema. Cercetările au tinut 7 ani, dar în 1870 frații Hayatt au realizat, în sfîrșit, compoziția necesară. Era celuloidul obținut prin dizolvarea nitrocelulozei în alcool camforat.

Timp de treizeci de ani, celuloidul a fost singura materie plastică. În 1900, însă, a apărut primul ei concurent — galalitul —, obținut din caseină și formaldehidă. În 1907 s-a descoperit o a treia masă plastică — bachelita —, obținută din fenol și formaldehidă.

— Ce epocă înapoiată! spuse Atomito cu condescendență.

— Firește, astăzi știința se dezvoltă de zeci de ori mai repede. Acum, în labora-

toarele chimice din lume se obțin peste 2.000 de combinații de carbon cu un mare conținut molecular, numite polimeri.

— Nu exagerezi, dragă colega? întrebă sceptic Atomito.

— Tinere prietene! Omenirea a trăit epoca de piatră și epoca de bronz. Secolul al XIX-lea este adesea numit epoca de fier. Secolul nostru trebuie să devină epoca maselor plastice. Dacă altădată ele puteau fi înlocuite, astăzi acest lucru nu mai este cu puțință. Solide ca oțelul și ușoare ca pluta, stabile ca platina și poroase ca buretele, transparente ca sticla și moi ca lina, masele plastice pot satisface toate cerințele constructorilor.

— Aci sint pe deplin de acord cu dumneata, prea respectabile Hydromede. Știm doar că 120.000 de piese ale avionului TU-104 au fost fabricate din mase plastice și sticlă organică.

— Întocmai! Nenumărate ramuri ale tehnicii nu ar putea exista astăzi fără masele plastice. Multe întreprinderi fabrică țevi ușoare, inoxidabile din polietilenă, ce suportă presiuni de 20 de atmosfere. Ele nu se tem de gerurile mari și dacă lichidul din ele îngheață se pot dilata ușor. Ele sint garantate pe o jumătate de secol.

— Trebuie să știi, scumpe colega, că la o expoziție recentă firma „Dupont” a prezentat un automobil învelit într-o peliculă transparentă, exact ca jucăriile pentru copii. Macerarea manevra „pachetul” fără ca pelicula să se rupă: era din terilenă.

— Și fiindcă veni vorba, să știi, Atomito, că am făcut socoteli și am obținut rezultate interesante. În 1956 producția mondială (fără a socoti U.R.S.S.) a maselor plastice atingea 3.500.000 de tone, cea de cauciuc sintetic 1.400.000 de tone, iar cea de fibre sintetice 2.500.000 de tone. În zilele noastre, producția polimerilor este de două ori mai însemnată ca cea a aluminiului, a zincului, a cuprului și a altor metale neferoase. Se poate presupune că în următorii 15—20 de ani producția polimerilor va fi egală cu două treimi din producția actuală de oțel.

— Iar eu... afirm că multe substanțe folosite vor trebui curînd să cedeze locul combinațiilor organice, răspunse Atomito. De pildă, cărbunele, petrolul.

— Prietene, îl întrerupse Hydromede, declari aci lucruri de nechezut. Petrolul nu este numai un combustibil, ci și un produs extrem de important pentru fabricarea maselor plastice. Celebrul savant rus Mendeleev spunea referitor la petrol: „Pentru încălzire se pot folosi pină și banenote”. Se cunosc în prezent ca. 100 de produse provenite din petrol. Și, fiindcă veni vorba, știi cînd s-a început extragerea petrolului în scopuri industriale?

— Cred că încă de la începutul secolului mașinilor și mecanismelor, răspunse Atomito.

— Iată încă o dovadă a slabei cunoștințe de istorie. Exploatarea petrolului se practica pe malurile Eufrațului încă cu 6.000—4.000 de ani înaintea erei noastre. Petrolul era folosit ca combustibil, iar bitumurile pentru construcții. În vechiul Egipt petrolul era folosit pentru îmbălsămări.

Această a doua lovitură dată amorului propriu al lui Atomito pentru neglijența sa față de istorie îl cam descurajă pe tînărul savant. El tăcu vreme îndelungată, avînd aerul de a spune că nu mai dorește să continue convorbirea. Dar Hydromede își scosese carnețelul...

— Îți aduci aminte, tinere colega, cîte limbi se vorbesc în lume?

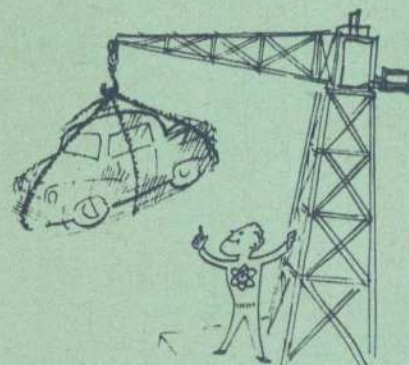
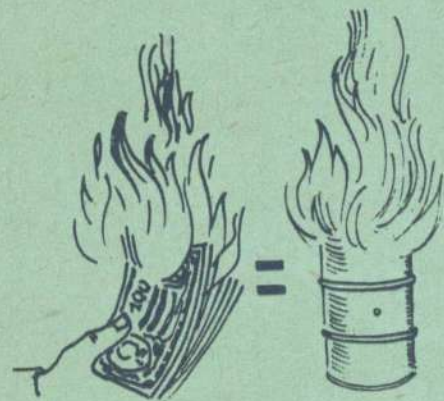
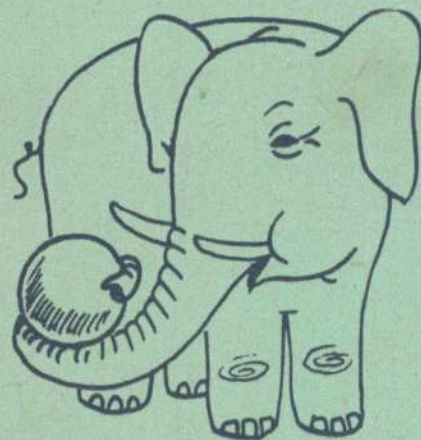
Această bruscă schimbare a subiectului îl făcu pe Atomito să fie mai precaut.

— Iar istorie? întrebă el.

— Nu tocmai.

— În orice caz aș vrea să studiez problema zilele acestea, precum și alte probleme și atunci vom relua convorbirea noastră.

— De acord. Pe data viitoare voi pregăti și eu ceva interesant.

CINE VREA SĂ CORESPONDEZI

MARY NELLY HERNANDEZ, BERNANDINO DUALDHE 4904, MONTEVIDEO, URUGUAY; cu toate țările, pe teme diferite, în limbile germană, franceză, engleză, spaniolă, italiană, ebraică, arabă.

ȘTEFESCU CORNELIA, PLOEȘTI, STR. CONSTANȚEI NR. 10, ROMÂNIA; 21 de ani, în limbile franceză, germană, rusă, italiană, engleză, cu toate țările, despre schimb de discuri și ilustrate, turism, jaz, fotografie, cinematograf.

NGUYEN THU THE, 54 DONG YUAN, HANOI, REPUBLICA DEMOCRATĂ VIETNAM; fată de 21 de ani, în limbile franceză și engleză, cu toate țările, despre dans, muzică, timbre, cărți poștale.

JACQUELINE GRABIE, 154 AVENUE JEAN JAURES, BELFORT, FRANȚA; 16 ani, cu toate țările, în limba franceză, despre literatură, cinematograf, istorie.

SHRI SURYA PRAKASH NATHANY, 177 A. CHITTARANJAN AVENUE, CALCUTTA 7, INDIA; pe toate temele, cu toate țările.

RAYMOND RIVET, CHIRAC (CHARENTE), FRANȚA; cu tineri din U.R.S.S., China și democrațiile populare, despre cinematograf, fotografii, schimb de cărți și cărți poștale în limba franceză.

CLUBUL DE CORESPONDENȚĂ „PERINIȚA”, P. O. BOX 81, CONSTANȚA, ROMÂNIA; cu toate țările, pe teme diferite, folclor, filatelie, cărți poștale, filologie, radioamatori, sport, muzică, științe etc., în limbile engleză, franceză, rusă, italiană etc.

SOULIMAN ABDEL KARIM, P. O. BOX 12, STR. TELEGRAPH, ABTARA, SUDAN; 18 ani, în limbile arabă și engleză, cu toate țările, pe teme diferite.

SACHIE SUMORI, 1.555 YAMATOMACHI, KITAGATA, OKAYAMA, JAPONIA; despre timbre, cărți poștale, muzică clasică, în limbile engleză, germană și esperanto.

R.P. BULGARIA, VITTE USTUVO, MARIE TODOZOVA GEORGEVSKA; cu U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia, Elveția, Ungaria, India, Indonezia, Ghana și alte țări, în limbile rusă, franceză, esperanto și bulgară.

RUBEN DARIO PATRONE, MONTE CASEROS 2.854, APTO 9, MONTEVIDEO, URUGUAY; despre filatelie, cărți poștale și monede, cu toate țările, în limba spaniolă.

JIRI MUSIL, DOBROVSKEHO 273 CAKOVICE V, PRAGA, R. CECOSLOVACĂ; în limbile rusă, germană, engleză, despre toate temele, cu toate țările.

GURMUKH SINGH, c/o DR. SS. KHALSA, UMEDPURA, JODHPUR, INDIA; cu toate țările, despre filatelie, cărți poștale, monede, turism, în limbile engleză, franceză, rusă, hindusă.

MANUEL A BEZANILLA IBANEZ, CALLE CABILDO No. 4.568, COMUNA SAN MIGUEL, SANTIAGO DE CHILE; în limbile spaniolă, engleză, franceză, portugheză, italiană, germană și rusă. Despre muzică, literatură, schimb de cărți poștale, costume folclorice, sport și cultură generală.

★

Redacția centrală a revistei noastre cere scuze cititorilor săi pentru faptul că nu poate satisface toate cererile de publicitate la această rubrică, dar primește atâtea scrisori încât ti este imposibil de a publica în același număr toate numele și adresele sosite într-o lună.

Nu se vor lua în considerație decât cererile de publicitate la care cititorii noștri vor anexa timbre poștale conform indicațiilor tipărite cu regularitate pe coperta a II-a a revistei noastre.

J

ADNAN DJAZAIRY — POST OFFICE — DAMASC,

SIRIA — R.A.U.; cu toate țările, despre filatelie, muzică, literatură, turism, în limbile engleză și arabă.

SIEM KIAN HIAN DJI TJI-BADAK 90, BANDUNG, INDONESIA; despre filatelie, literatură, muzică, în limbile engleză și franceză.

BOCA STELUȚA RAMONA, SP. T. VLADIMIRESCU 2, TIMIȘOARA, ROMÂNIA; despre subiecte diferite în limbile franceză, germană, italiană, engleză, rusă, maghiară și română.

JOSE VERDEJO DIAZ, POBLACION CHILE HAENDEL No. 2809, SANTIAGO, CHILE; 21 de ani, pe teme diferite, în limbile spaniolă, franceză și engleză.

MARWAN HANMOUDEH, ZEGAG EL MISARAH 66, BAB SVAIJEH, DAMASC, SIRIA — R.A.U.; student, 18 ani, despre probleme sociale și politice, în limbile arabă și engleză.

SERGIO RANGEL PONCE, DIRECCION CALLE DE ROSALES No. 19, MEXICO DF (1), MEXIC; 18 ani, cu toate țările mai ales cu Germania, despre filatelie, cărți poștale, reviste, sporturi, călătorii.

CU NOI ?

CORESPONDAȚI CU TINERI PRIETENI DIN REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ

VIOLA DABOCZY, Bp. IX ULLÓI ut. 59, tinărară de 17 ani; cu tineri, în limbile franceză, engleză, germană și maghiară.

KATALINGRITS, Bp. VIII. BOKAY JANOS ut. 56, 17 ani; cu tineri, în franceză, engleză, germană, maghiară.

ILDIKO KOLOZSY, Bp. VIII. BRÓDY SÁNDOR u. 10, 17 ani; cu tineri, în franceză, engleză, germană, maghiară.

ERZSÉBET TASSY, Bp. V. KOCKEMÉTI u. 9, 17 ani; cu tineri, în franceză, engleză, germană, maghiară.

ILONA INKOVITS, ZALAEGER-SZEG, RÁKÓCZI u. 23, 17 ani; în limba germană.

JULIA VIDRA, SZOLNOK, SCHONHERZ Z. u. 3, 19 ani; în rusă, franceză, germană, engleză.

IREN DERR, SZÉKESFEHÉRVÁR, SZÉCHENYI u. 13; în maghiară, franceză și rusă.

MAGDOLNA HLOVACS, Bp. XV., DEMBINSZKY u. 24/a, cinci tinere de 17 ani; în germană și rusă.

ISTVÁN VARGA, SZEGED, MÁTYÁS KIRÁLY tér. 19, tinăr de 18 ani; în rusă, franceză, engleză, germană.

SÁNDOR LÁZAR, SZEGED, LÓCSEI u. 7, tinăr de 18 ani; în maghiară, rusă, germană, engleză.

SÁNDOR DOMONKOS, SZEGED, KÁLMÁNY LAJOS u. 4, 18 ani; în engleză, franceză, rusă.

MÁRIA SZALAY, Bp. X. HOLGY u. 40, 16 ani; în germană, engleză, maghiară.

ILDYIKÓ OSGYANI, Bp. HOLGY u. 40, 16 ani; în germană, engleză, maghiară.

KLÁRA MARTY, SÁTORALJAJHELY, TANCSIS tér. 3, 17 ani; în engleză, germană, rusă.

ERZSÉBET SZOLYANKA, DEBRECEN, TOHOTOM u. 21, 18 ani; în ungară și franceză.

GYULA ÁCS, BUDAPEST XVIII, ALLAMI telep. 81/4; cu tinere între 17 și 20 de ani și cu studenți, în limba maghiară.

SÁNDOR KISS, DEBRECEN, KALVIN tér. 16; în maghiară.

IBOLYA DALLOS, XVIII. PESTIMRE, ADY ENDRE u. 80, membru al unui grup de tineri ce se interesează de istorie; întregul grup vrea să corespunde cu tineri ce au aceeași preocupare pentru istorie.

MÁRIA FABIAN, OROSHAZA, IGLOI ut. 2, tinărară de 17 ani; în maghiară, rusă, germană.

MARGIT MAJOR, Bp. XII. NÉMETVOLGYI ut. 24, 17 ani; în germană, engleză, franceză.

ZOLTAN SÜLYOK, NAGYKOROS, X. BALVANY u. 11; învățător, în maghiară și franceză.

LAJOS BÁLINT, SZEGED, MÁV. FORGALMI es KÉRESKEDELMI TECHNIKUM, MARX tér. 14; în franceză.

ISTVÁN SIMON, SZEGED, MOSZKVAI krt. 11-13; în maghiară, engleză, germană și rusă.

EVA MIHALY, KÓDMEZÓVÁSÁRHELY, RÁKÓCZI u. 78; în germană, rusă, maghiară.

FILATELIE

Tehnică internațională de imprimare a timbrelor s-a manifestat cu prilejul deschiderii Expoziției internaționale de la Bruxelles prin punerea în circulație a unor exemplare foarte frumoase, fie în Belgia, Franța, U.R.S.S., Ungaria sau în multe alte țări. Judecați singuri:

1. BELGIA — „Expoziția universală” este inscripția de pe acest timbru belgian emis în 1957 cu prilejul pregătirii pentru „Expoziția 1958”. Pe el se poate vedea macheta Atomiumului în fața binecunoscutei stele cu 5 ramuri așezate pe un glob pe care scrie „1958”. Sus, la dreapta, se vede macheta primăriei din Bruxelles (culoare albastră, 4 fr.).

2. „Porte Benelux” este numele ce-l poartă clădirea modernă pe care o puteți vedea pe unul din timbrele belgiene emise cu prilejul inaugurării „Expoziției” (cer roșu, clădirea maro — 30 cs. + 20 cs.).

3. „Pavilionul geniului civil” este o clădire în stil nou, zveltă, ce pare că vrea să-și ia zborul ca o pasăre (fond albastru de Prusia cu peluză verde — 1 fr + 50 cs.).

4. U.R.S.S. — Pavilionul sovietic se bucură de un interes imens, s-ar putea spune chiar de mare succes, deoarece, după cum știți, cuprinde între alte curiozități și modelele celor 3 sputnici (multicolor: cer albastru, drapel roșu, pavilion transparent pe fond galben auriu, copaci verzi — 40 kop.).

5. FRANȚA — Hotărît lucru, pavilioanele cu forme zvelte sînt la modă anul acesta, cum o dovedește pavilionul francez, care, de altfel, nu a fost gata pentru ziua inaugurării (fond verde măsliniu — pavilionul albastru deschis — 35 fr.).

6. UNGARIA — Pavilionul național ascuns de umbra deasă a copacilor a servit ca model pentru primul timbru din seria maghiară emisă cu prilejul Expoziției de la Bruxelles (culoare maro pe fond cărămiziu — 20 f.).

7. Cine nu cunoaște fîntîna „Männchen Piss” din Bruxelles, acest copifaș drăguț, care, cu inocența simplă a copiilor, face „pipi” fără încetare spre marea admirație a turiștilor străini? Iată-l figurînd pe unul din timbrele din această serie (culoare maro, 2 ft.).

„EXPOZIȚIA 1958”

OȚELUL PENTRU COARDELE DE PIAN

Vreme de sute de ani, oțelul special din care se produc coardele de pian era furnizat mai ales de Suedia. Măștrii suedezi păstrau cu grijă secretul fabricației acestui metal.

De curând însă, la Combinatul metalurgic din Kuznețk (U.R.S.S.) s-a reușit realizarea unui astfel de oțel, superior celui suedez. S-au și livrat primele cantități din acest produs intrat în procesul de fabricație. Din oțelul furnizat de Combinatul din Kuznețk se fabrică în momentul de față coarde de pian la una din uzinele din Leningrad.

CEL MAI MARE POD DE CALE FERATĂ DIN R. P. CHINEZĂ

Acum 54 de ani a fost construit un pod pentru calea ferată ce trecea peste fluviul Huanhe, în regiunea Cjen-Cijou. De atunci traficul feroviar a crescut mult și s-au construit noi linii feroviare în această regiune. Vechiul pod nu mai poate satisface necesitățile actuale ale transportului pe căile ferate care se întindesc aici venind de la Pekin, Guancijou și Lunbal.

De curând a început construcția unui nou pod ce va avea o lungime de 2.800 m, proiectat de inginerii chinezi cu ajutorul specialiștilor sovietici. Pilonii podului vor fi turnați în albia râului până la o adâncime de 40 m. Lucrările acestei uriașe construcții vor lua sfârșit în 1960.

I S T O R I A S T I C L E I

Se spune că, asemenea multor nuri descoperiri, secretul fabricării sticlei a ieșit la iveală printr-o întâmplare. Ceiiva negustori feniceni care făceau comerț cu silitra au fost surprinși acum peste 4.000 de ani de o furtună. Ei s-au adăpostit într-un golf, unde au fost nevoiți să rămână peste noapte. Pe nisipul litoralului au aprins un foc din silitra pe care o transportau, iar dimineața, când s-au trezit, au văzut în cenușa mici corpuri transparente ca diamantul. Acestea nu erau altceva decât bucăți de sticlă rezultate din combinarea silitrei cu diamantul.

În scurt timp, sticla a devenit un obiect prețios. Atât în Egipt cât și în Roma, paharele din sticlă pentru vin costau mai mult decât cele de aur. Sticla a fost socotită o raritate până acum câteva secole. În urmă cu 200 de ani, mai exista la Veneția o lege pentru sticlarii în care se menționa: „Dacă vreunul dintre lucrători sau meșteri se va muta din Veneția... îl se va da ordin să se întoarcă. Dacă va insista să rămână în strălățate, se va trimite un om cu porunca să-l ucidă”.

GRAVURILE MILENARE DESCOPERITE LA ZLATY KUN

La sud-vest de Praga, cu prilejul săpăturilor arheologice de la Zlaty Kun, au fost descoperite câteva gravuri a căror vechime se apreciază la aproximativ 15.000 de ani. Aceste gravuri, care amintesc de cunoscutele picturi similare din Pirinei și sudul Franței, au fost lucrate de vânătorii epocii primitive ce trăiau în așa-numita „Derava Jeskyne” (Pestera Gaurită). Aici arheologii au găsit bucăți de ardezie pe care s-au observat încrustate desene reprezentând un șap, o vacă și capul unui rinocer. Gravurile au fost atât de fin executate, încât nu pot fi copiate cu creionul, ci numai cu lama. Ele fac parte din cultura de Madeleine.

FOTBAL ȘI PSIHLOGIE

Știi că la fiecare meci de fotbal jucătorii pierd din greutate, în medie, câte 2 kg? La fel se întâmplă și cu portarii, care, deși nu aștează, trec prin stări emoționale care produc aceleași efecte.

Efortul cel mai mare îl depun mijlocașii și linia de înaintare, fiecare trimițând mingea, în cazul meciurilor internaționale, de aproximativ 60 de ori, parcurgând 14-17 km.

Pe baza analizei a 175 de meciuri, din care peste 80 sunt internaționale, autorul cărții sovietice „Analiza psihologică a jocului de fotbal”, din care sînt extrase aceste date, demonstrează că mingea este lovită de cele mai multe ori în primele 15 minute și în ultimele 10 minute ale jocului. Fotbalul este prezentat astfel nu numai ca o luptă a puterilor, ci ca o intensă încordare morală și psihică.

OCHIUL ELECTRIC... PESTE 5 ANI

Medicul: dr. Button, neurolog din New York.

Pacienta: Betty Cristophine, care și-a pierdut vederea la 18 ani.

Experiența: sub o anestezie locală, ei a introdus în creier fire metalice de grosimea unui fir de păr. Firele au fost puse în legătură cu o celulă fotoelectrică ce transformă lumina în curent electric. În momentul când această celulă fotoelectrică a fost îndreptată spre o lampă aprinsă, pacienta a strigat: „Văd lumină! Văd lumină!”

După părerea doctorului Button, în urma acestei fericite experiențe, prin lucru intens de aproximativ 5 ani, se va putea realiza ochiul electric.

